



BONA PAU

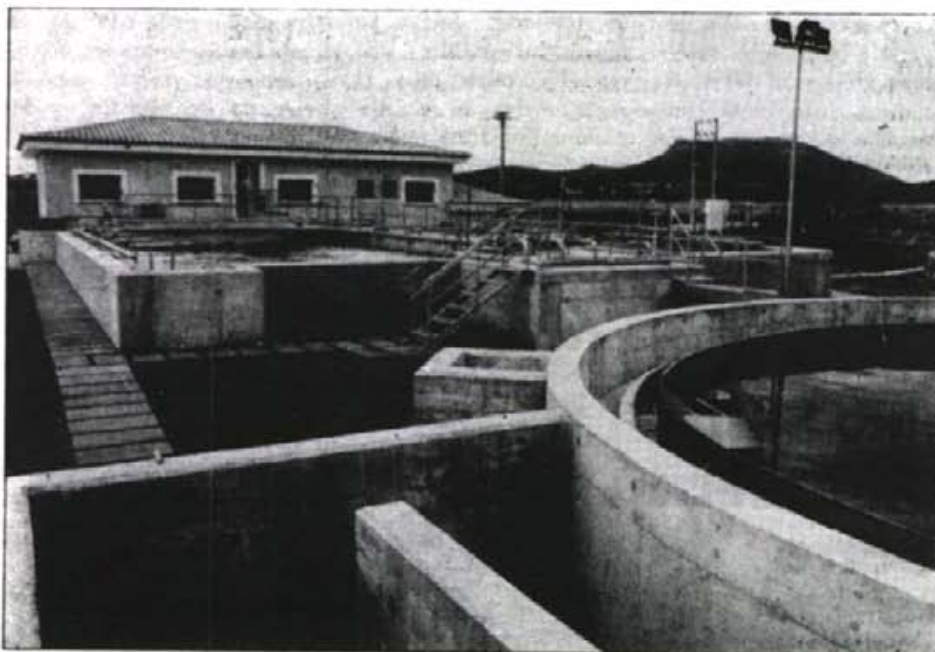
PAU
CORNIA

Nº. 496 - Any XLII - MONTUÏRI - JUNY - 1994

**Noves
tribunes
al camp
de futbol**



**La
depuradora,
inaugurada**



- El complexe de la carretera serà declarat zona turística.
- El PSOE renova els càrrecs directius.
- Perles "Orquídea" comença les obres i l'empresa "Munper" obr la tenda.
- La Cooperativa tancà l'any passat amb superàvit.
- Les persones majors celebren el Xè aniversari.

Els senyors de Montuïri - i II

Entre els nous personatges montuïrers que l'any 1764 accediren a la noblesa, cal afegir els següents als qui publicàrem el mes passat:

Juan Mas de la Creu (soltero)

Mas de la Creu (Montuïri). - Familia principal y antigua de la citada villa. - Rafael Mas de la Creu, Conseller del Grande y General Consejo de Mallorca en 1673.

De plata el mazo de sabel superado por la cruz de Montesa.

Don Juan Mas y Mas de la Creu, hijo de Don Juan y de Doña Margarita, nació en Montuïri dia 17 Marzo de 1738, fue bautizado por el Rdo. Doctor Arnaldo Mas, Pbro., y apadrinado por Don Bartolomé y Doña Jerónima del mismo apellido.

Casó con Doña María Sabater y Flor; dispuso su testamento ante el Notario Gaspar Joaquín Riutort el 1º Marzo de 1797, nombrando albaceas a su referida esposa, a Doña Jerónima Mas, su hermana, a Don Nicolás y a Don Francisco Cardell, esposo e hijo de esta última respectivamente. Murió sin descendencia el 7 Mayo de 1811, siendo sepultado en la de su Casa de la Parroquia de Montuïri.

Com es pot suposar els Massos de la Creu eren els propietaris del que avui en dia coneixem com a Son Rafel Mas.

Antonio Vanrell (viudo)

Vanrell (Montuïri). - Línea de la Casa principal de su linaje originaria de la villa de Sineu y establecida en la de Montuïri, una de las más calificadas de dicha Universidad. - Juan Vanrell, de Montuïri, fué Conseller del Grande y General Consejo de Mallorca en 1495, habiendo ocupado en los siglos posteriores muchos individuos de esta familia cargos de análoga importancia. - Don Miguel Barbarín de Careaga Vanrell y del Valle, nieto paterno de Doña Micaela Vanrell y Reus, heredera y última de su Casa, fué Caballero de la Real Maestranza de Ronda (1862).

Armas: De azul la lis de plata; la bordura de gules.

Don Arnaldo (4) Vanrell y Socias de Tagamanent hijo de Don Jaime y Doña Margarita, nacido en Montuïri el 24 Enero de 1712, bautizado en aquella

Parroquia el mismo dia con los nombres de Arnaldo-Francisco-Vicente-Agustín-José y apadrinado por Don Miguel Manera y Doña Francisca Vanrell.

Testó ante Bartolomé Gallard, Notario, el 22 Marzo de 1771 y murió el 24 de dicho mes y año. Fué sepultado en el enterramiento de su Casa construido en la Capilla del Rosario de la referida Iglesia parroquial. Estuvo casado con Doña Micaela Talladas y Lladó, de la que tuvo, entre otros hijos, a Don Francisco, que continuó la familia y contrajo matrimonio con Doña Catalina Ana Reus y de ellos fue hija Doña Micaela, que heredó esta casa a falta de hermanos varones, también donataria universal de su tío Don Antonio y esposa de Don Miguel Barbarín y Bonnardel, en cuya familia quedó refundida esta de Vanrell.

Can Vanrell és la casa que coneixem avui en dia com a Can Punta al carrer den Vanrell. Un avantpassat d'aquest Arnau Vanrell i que tenia el mateix nom, cedí a l'Església una porció de la seva propietat per construir la capella del Roser l'any 1699.

Juan Miralles de Tagamanent

Miralles de Tagamanent (Montuïri). - Línea importante de la noble familia de su linaje arraigada en la villa de Montuïri, en la que figuró siempre entre las de primera calidad. - Miguel y Gabriel Miralles de Montuïri, fueron Consellers del Grande y General Consejo de Mallorca por la Universidad forense en 1462, el primero, y Síndico en esta Ciudad por la referida Parte forense de la Isla en 1505, el segundo, tal vez el mismo asesinado por los comuneros en 1522.

Armas: De gules dos fajas de azul cargadas de la onda de plata y acompañadas de cinco espejos circulares de oro, uno, tres, uno.

Don Juan Miralles de Tagamanent, hijo de Don Bartolomé, Ciudadano Militar, Doctor en Medicina, y de Doña Prudencia Fiol, de la villa de Muro, nació en la de Montuïri el 12 Octubre de 1728; bautizado el mismo dia en aquella Parroquia y apadrinado por Don Arnaldo Manera y por Doña Magdalena Fiol.



Can Socles està en el carrer Major, allà on el dia de Pasqua surt la Mare de Déu a la procesó de l'encontre

Ocupó los principales cargos de la Universidad de Montuïri y murió el 11 Abril de 1767. Había testado ante Miguel Mora, Notario, el 20 Marzo del mismo año, nombrando albaceas, entre otros, a su esposa Doña Margarita Mas de la Creu. Sucedióle a falta de varón, su hija Doña Margarita que contrajo matrimonio con su pariente don Miguel Socles de Tagamanent, quienes tampoco lograron descendencia masculina, casándose su hija y heredera Doña Juana Ana Socles y Miralles de Tagamanent con Don Juan Bibiloni y Llabrés, en cuyo Casa entraron los Vínculos de ambas familias.

Els Miralles de Tagamanent, després Socles i després Bibiloni eren i són els actuals propietaris de la possessió de Tagamanent, més coneguda a Montuïri com a Can Socles. La posada a la vila es troba al carrer Major i és des d'on surt la Mare de Deu el dia de Pasqua a la procesó de l'Encontre.

Guillem Mas Miralles

4. - Aquí l'autor podria haver comès un error, ja que l'encapçalament del paràgraf el nom és Antonio mentre que en el text parla de Arnaldo.

Un nou fora vila

Quan les persones de més edat de Montuïri, les que ara ja sobrepassen els setanta o vuitanta anys eren nins i vivien en una família que conrava un o diversos trossos de terra, tenien un hortet i es passaven la major part del temps de la seva vida entre ametlers, figueres o enmig d'ordi, blat o civada; semblava que la gent era tant o més feliç que ara, sobretot si tenia molta terra i la podia conrarr. Aleshores es feia molta feina, encara que tenien pocs doblers; però es gaudia d'anar a fora vila de sol a sol i també de freqüentar els cafès, sobretot durant les llargues nits d'hivern.

Això era, però, altre temps. Posteriorment vingueren els anys seixanta, setanta i vuitanta i l'anomenat "boom" turístic va invadir tota Mallorca. I naturalment, les repercussions fins i tot tengueren un fort ressò dins la vila: molta gent abandonà les tasques de la pagesia, els al-lots deixaren d'anar a fora vila mentre centenars de montuïrers es traslladaven diàriament a altres indrets, sobretot a Ciutat i certs paratges de la costa. Poc a poc Montuïri s'anava convertint quasi en un lloc on anar a dormir i passar-hi els caps de setmana.

Però vet ací que des de pocs anys ençà tornen esser molts els montuïrers que quan poden, retornen al camp; però ara ja no és per fer-hi feina i conrarr la terra per guanyar-s'hi la vida. Els homes i dones d'edat, molts d'ells ja jubilats, que hi van, és per "entretenir-se", segons diuen, però un bon grapat de joves i adults, entre trenta i cinquanta anys, sembla que s'hi volen instal·lar i viure enmig de la natura. Si no en tenien, s'han comprat un tros de terra, han arreglat o edificat una caseta la qual han dotat de tota classe de comoditats i moderns electrodomèstics, si és que han pogut aconseguir l'electricitat; hi han sembrat arbres o plantes ornamentals. Ara bé, un bon grapat d'aquests nous habitants de fora vila no són montuïrers, procedeixen sobretot de Ciutat i fins i tot de l'estranger. Són persones a les quals la bellesa i salubritat del camp les atreu més que la plàcida vida montuïrera.

Cabria preguntar-se: l'Ajuntament, té constància de tot aquest panorama? Sap que s'han aixecat parets noves, encimentat llocs on s'havia de demanar per-

mís? I des del punt de vista ecològic: no és ver que n'hi ha molts que han destrossat la bellesa i harmonia de fora vila? Serà possible retornar-li aquell encant que tant delitava els nostres padrins? I encara més preguntes: S'han de considerar montuïrers aquells que sols de tant en tant s'acosten a la vila? Paguen els impostos com a veïns aquells que tenen allà una vivenda?

Adesiara arriben queixes de destrosses de vegetació, d'apropiacions indegudes

d'objectes, fruits o animals... fins arribar el moment de ser incontrolables per les forces de l'ordre.

Aquells temps de pau, bondat i serenor que temps enrera compartien a fora vila els nostres padrins, sembla que a alguns indrets s'ha acabat. Entram dins una època molt diferent de la que hem heretat dels nostres avantpassats. El món dona tombs. Molts de montuïrers que abans fugien de fora vila, ara sembla que hi volen tornar... però no amb les mateixes intencions.

Què passarà d'aquí a un grapat d'anys?

O. Arbona

Escolans i escolanets



Era l'any 1957 quan les cinc persones de la foto eren les encarregades d'ajudar als ministeris de l'altar. Aleshores l'escolà major era en Francesc Mas "Soqueta" i els quatre escolanets, en Rafel Massanet "Parr", n'Honorat Nicolau "Baco", en Joan Serra i en Pap Nicolau "Baco".

Para medir la intensidad de la vida



Omega Speedmaster
cronógrafo de caballero con indicador
de fecha y cristal de safiro irrompible
en oro de 18 quilates, bucle o acero.
Sumergible hasta 30 m.
Suizo desde 1848.

Ω
OMEGA
The sign of excellence.

AGENTE OFICIAL

JOYERIA
Fermin

MANACOR · PORTO CRISTO · CALA MILLOR

La primera comunió: Per què?

(1ª part)

Molts de lectors recordaran com fa vint anys, pel simple fet d'obrir els ulls a la vida dins l'Estat Espanyol, un naixia pràcticament catòlic, encara que no sempre era un catòlic practicant. L'ambient que es respirava a la família, a les escoles i dins la vida social era de creença o de fe generalitzada, encara que la religió moltes vegades era acceptada per imposició o, si més no, per tradició, però sense ser assumida de forma personal i responsable. Això en general.

Vingué la democràcia i amb ella el canvi i, en bona hora, arribà també la llibertat religiosa. Des de llavors ençà cadascú practica la religió que vol, un nombre poc considerat de ciutadans no en té cap, i altres es declaren agnòstics o ateus. Tot això és ben legítim i legal i

Poema

Els abusos es paguen

Està a l'Antic Testament
un fet molt greu que passà,
un àngel foc va pegar
a les ciutats i a la gent.
Yavé els va castigar
el seu mal comportament.
I en noltres, què passarà?

Sàvia és la naturalesa,
i coses ja estan passant;
en vides s'està cobrant
la maldat i la curtesa
del qui l'està maltractant.
De "sida" i de pobresa
en moren a cada instant.

Noltres que som cristians,
tots sabem el que hem de fer,
però no nos portam bé,
com solfem fer abans.
No ensenyam als infants
el bé i el mal d'on mos ve.
Com hem canviat, germans!

Tornem a Déu, si podem,
sembrem fe dins ca nostra.
Tots els pares ho sabem
que dels fills sols en treurem
lo que els posarem de mostra.
La culpa no és tota nostra,
però crec que en tenim ferm.

Antònia Adrover

normalment totes les postures en aquest camp són respectades per tothom.

El conflicte es crea quan, entre els catòlics, es comencen a posar empenyons: "som creient però no practicant, "crec en Déu però no en l'Església", etc. etc. Ja sé que no podem demanar creients "químicament purs", però el biaix és massa gros entre els feels que intenten viure de forma coherent la seva fe i aquells que es declaren catòlics però viuen la religió al seu aire i s'acosten a l'església en comptades ocasions.

Un sector de l'Església, almanco de capellans, anomenen aquestes persones els creients de les "quatre estacions". S'acosten a l'església amb motiu de demanar el *baptisme* i la *primera comunió* per al fill, a l'hora d'acompanyar-lo a l'altar per al *casament* i a l'hora d'assistir al funeral del pare o la padrina, i punt.

Aquesta pràctica està molt estesa avui en la nostra societat i en conseqüència el capellans i catequistes tenen la sensació de "fer retxes dins s'aigo", sobretot quan preparen els pares en la catequesi prebaptismal i de primera comunió. "És que tenim tots els elements en contra -em comentava un amic-, a la família no se resa, els al·lots no saben el *pare nostre*, hi ha una despreocupació pel fet religiós, els pares miren la catequesi com una cosa que s'ha de passar... però a l'hora d'estenyer tots volen que els fills facin la primera comunió".

ES GRAONS

SALUDABLE

El gran nombre de persones que practica l'excursionisme, fent més o manco camí a peu, i la gran quantitat de persones que els horabaixes i vespres surten a caminar, donen una nota agradable a la seva vida, la fan més saludable i al mateix temps mantenen el seu cos més àgil.

INEXPLICABLE

No es comprèn que davant la multitud de robatoris, tant a cases dins el poble com a fora vila, la gent encara no s'hagi escalivat ni prengui les adients mesures. Com també és inexplicable que els agents de l'ordre hores d'ara no hàgin detingut els culpables.

Quan preguntes als pares els motius pels quals demanen la primera comunió solen dir: "Ja li toca perquè té nou anys", "si no combrega ara pareixerà una núvia", "a dins ca nostra sempre s'ha fet així".

Andreu Genovart

Cursets d'estiu de natació

Juliol i agost

- Dirigits a tothom
- Monitors titulats
- De dilluns a divendres
- Noves activitats i entrega de diplomes i cintes de nivell

Dates d'inscripció:

- Inicli: Dia 1 de juliol
- Lloc: Piscina Municipal
- Hora: 11 hores

Organitzen:

C.I.M.

Govern Balear

Mancomunitat Pla de Mallorca

Pedreria Esportiva

!!! Animau-vos!!!

Autòmats programables

Devers l'any 1880 s'estrenava a París l'òpera "Els contes d'Hoffmann" del músic Jacques Offenbach. Aquesta òpera, fascinant i enigmàtica, s'ha representat aquests dies (un segle després) al Teatre Principal de Palma. Narra, en tres contes, els amors, absurds i desgraciats, d'en Hoffmann, un poeta jove i romàntic. En el primer conte, el poeta, s'encamora de n'Olympia, una dona bellíssima i encantadora. N'Olympia és una soprano que amb la seva veu, brillant i metàl·lica, realitza, de forma magistral, tota casta d'acrobàcies vocals que deixen embadalit n'Hoffmann. Però, el betzol, ofuscat i extasiat per la gràcia i finura de n'Olympia, no se n'adona que és una pepa. No se n'adona que és un complicat enginy mecànic perfecte i metòdic. No se n'adona que és un autòmat replè

d'artificis i pinyons engranats que funcionen de forma impecable, encara que sovint hagin de donar-li corda, com a un rellotge. El poeta en queda tan prendat que la vol abraçar i quan ho fa, la pepa es fa trenques, s'esmicola, dins les seves mans.

De llavors ençà, la ciència i la tecnologia han avançat molt. Avui es construeixen màquines, quasi bé perfectes, dirigides per complicats circuits digitals (els xips) que responen de forma "intelligent" a una informació que se'ls transmet. Fa poc, només eren productes i experiències de laboratori; ara ja s'incorporen a tots els processos industrials i es van introduint, a marxes forçades, dins habitatges i vivendes. No heu sentit parlar dels edificis intel·ligents? La intel·ligència artificial, gràcies a la tecnologia punta, avança a gran velocitat, ho inunda tot, i tot quedarà embotit dins la seva gèlida i incomprensible natura. Formarà part de la nostra vida i serà impossible escapar d'aquest present-futur sintètic, automàtic i programable que ens espera.

També, els avanços dins el terreny de la bioquímica són espectaculars. La investigació sobre el comportament de les neurones ha permès realitzar uns fàrmacs que actuen directament sobre el sistema nerviós central i en modifiquen el seu comportament. Així, els nous fàrmacs varien el caràcter i, com que dins aquesta economia de mercat les persones també som considerades productes, el fan, sobretot, més competitiu. Ara haurem de prendre pastilletes per no estar empegueïts, pastilletes per tenir més memòria, pastilletes per ésser més intel·ligents. En una paraula, tots els nostres defectes es podran resoldre fàcilment amb pastilletes.

La cultura de la píndola s'inicià als Estats Units fa uns anys. Ara, la moda americana dels fàrmacs que programen la personalitat, s'estén ràpidament per l'estat espanyol dins els ambients de la "jet". Prominents professionals, polítics, destacats empresaris, que necessiten sempre estar al cent per cent i demostrar que són una espècie dominant, comencen a prendre les pastilletes màgiques. Es comportaran com a veritables autòmats, perfectes, segurs, impenetrables,

Dos dits de seny

La lliçó del raïm

A un poble pagès, com Montuïri, tothom sap que és veremar, excepte alguns nins o joves que potser mai ho hagin vist.

Per poder haver-hi vi és necessari la verema, o sia la recollida dels raïms de la vinya. No es podria elaborar el vi si abans els raïms no haguessin estat sotmesos a un procés que es podria considerar com el seu turment en el cup o a les premses, ja que sols mitjançant un d'aquests dos sistemes el raïm es converteix en vi. Ve a ser el sacrifici del raïm. I són necessaris molts de grans de raïm per fer el vi que s'ha de menester.

Per altra part, avui la gent pretén viure sense sacrificis. Són molts els qui cerquen el benestar sense haver passat abans per la renúncia a moltes comoditats, a desitjos excessius o fora de lloc. Pocs són els qui estan disposats a sacrificar-se pels altres, però en canvi ni ha molts que voldrien ésser ajudats o tenir la col·laboració del veïnat o de l'amic.

N'hi ha, però, que sí, que amb seny aprenen la lliçó que ens dona la verema. Molts de raïms esperen el procés del sacrifici per arribar a ser vi, com també moltes persones haurien d'aprendre a passar pel sacrifici de les seves comoditats si és que un dia volen assaborir de bon grat el vi d'una existència plena de comoditats.

Salomó

sense cap grum d'humanitat, de feblesa, d'indecisió... fins que la píndola actuï.

Serà després, en esclatar en mil bocins, com n'Olympia en mans de n'Hoffmann, quan, tal vegada, comprendrem que els autòmats no són més que màquines. I les màquines sempre acaben, rovellades, dins l'abocador de la vanitat.

Sa talaia d'en Rubí

Servei Pensionistes

Aquest mes cobri 100.000 ptes. més de pensió

Ara, tots els pensionistes que cobren la seva pensió a "la Caixa" justificaran en els sortejos de 300 pensions entre 100.000 ptes., que es realitzaran des del mes de febrer fins al mes de juliol de 1994. Si hi resulta afortunat, imagini's tot el que podrà fer amb aquestes 100.000 pessetes extra.

A més, amb la seva pensió a "la Caixa" vostè podrà gaudir d'aquests interessants avantatges:

- Domiciliació gratuïta per cobrar la seva pensió
- Bústies d'una mensualitat
- Màxima rendibilitat per als seus estalvis
- Domiciliació gratuïta de rebuts i control de les seves despeses
- Solucions per pagar menys impostos
- Assurances personals i per a la seva llar, i molts avantatges més.

Vingui a "la Caixa" a domiciliar la seva pensió. Aquest mes, pot cobrar 100.000 ptes. més de pensió.

100 pessetes extra cada mes, sortejos divins de sort. Els resultats es comunicaran cada mes en les seves lletres.



A finals del passat mes de maig el grup de persones majors varen concloure el curs de gimnàstica de manteniment que havien començat l'octubre anterior. Dies passats anaren a Muro a fer una demostració juntament amb altres grups de pobles. A Montuïri celebraren l'acomidament en el mateix local amb un bon tiberi i satisfacció (com es veu a la foto). I ja després, dia 31, encara es tornaren reunir a Campos, on, amb un altre dinar, concloïa tot.



Dins el "Noticiari Local" informam amb més detall del "X^e Torneig de Truc" de Can Pieres, la cloenda del qual tengué lloc dia 3 d'aquest mes de maig passat. Els guanyadors rebieren el trofeu que els acredita com a tals. Maria Gomila l'entregà a Rafel Ribas i Cati Mora a Joan Fornés.



Malgrat les molèsties que ens dona, és d'actualitat el gran desgavell que per mor de les sèquies hem de sofrir quest estiu.

No és d'actualitat perquè aquesta foto es feu un dia que la seva padrina sostenia en Sion Nicolau, el nostre col·laborador, quan encara no tenia un any, i ara enrevolta els seixanta.



S'ha dit que...

... es Tribunal Superior de Justícia de Balears ha sancionat diferents pagesos de Sant Joan, Vilafranca i Montuïri per haver comès un frau: amb cupons de gas-oleo "B" (què està subvencionat) l'adquirien de s'"A" (què no hi està). Ara se'ls obliga a refer es doblers que reberen i a més se'ls posa una multa.



... a Montuïri ja hi ha un partit polític que ha elegit ses persones encarregades de designar es components de sa llista des candidats que s'han de presentar a ses eleccions municipals que se celebraran d'aquí a un any. Això se diu delxondir-se prest!



... fa dos mesos en aquesta secció es deia que en es funerals s'entreveia que s'ordre no anava tan bé com es desitjava. Idò bé, un dia una persona va aprendre "ses missions" i ho va tornar reorganitzar. Sempre hi hauria d'haver gent així.



... abans de jugar-se sa final de futbol Barça-Milà de dia 18, a un lloc conegut des carrer de Baix ja s'havia preparat un bon tiberi -menjua i begudes- i fins i tot coets. "Mai s'ha de passar s'arada davant es bou" ni "dir blat fins que no estigui dins es sac". I, què se'n feu des preparatius?



... en es cementeri de tant en tant es troben ossos de morts escampats pes passadissos. Se suposa que qualcú, per fer lloc dins sa tomba, treu es baüls i els crema, i deixa ets ossos dets avantpassats allà mateix. Si hi ha una ossera o fossar, per què, en aquest cas, no els hi traslladen?



... han arribat queixes de persones necessitades d'una piscina climatitzada i suggereixen que a Montuïri, a més de cobrir-la, se l'adeqüi i pugui servir per a tots



La banda de música de Montuïri a la trobada de Santanyí de dia 15 en el moment de la desfilada dant les autoritats

es pobles de sa Comunitat. Per què s'Ajuntament no pren aquestes missions?



... poca gent des poble empra es contenidors de fems, es de paper o es de vidre. Mentre uns diuen que és perquè estan mal repartits, altres asseguren que és per peresa.



... ara que ve s'estiu, amb tanta pols que hi ha pes carrers per mor de ses sèquies, no importarà que ses dones s'empolvin.



... un soci de sa Cooperativa quan va sentir que hi havia tant de superàvit es posà tant content que tot d'una ja va proposar fer un sopar. No és raro: es pagesos també han de gaudir de qualque alegria i esbargiment.



... es veïns de Montuïri són molt sacrificats i tolerants. Saber resistir sense queixes tantes incomoditats -suara de fang, ara de terra i després de pols- a resultes de ses sèquies pes carrers; mereixen que se'ls dediqui un gran elogi.



... així mateix qualcú deia: s'Ajuntament podria regar i així

llevaria sa pols, almanco en es carrers de més trànsit.



... ara bé, com que això no succeix, no tothom n'està queixòs, i si no que ho demanin a ses adrogueries, on moltes dones han comprat graneres noves per llevar terra i pols, o plàstic per tapar bé portals i finestres.



... moltes dones i algun home des que feien gimnàstica durant es curs, per no perdre "sa forma" i mantenir-se àgils i bons de salut, han reenganxat i ara en faran tot s'estiu. I no diguem de certes persones que se senten joves, que aquestes en fan sempre.



... ses queixes de certes persones que es diumenges d'estiu anaven a missa an es Pulg i ara no n'hi ha, se senten ben fortes. Ara bé, no sabem si és per devoció o per tenir excusa d'anar-hi.



... per què se'n van a fora vila a assajar es cossiers vells, si després, per ses festes, volen tomar fer una demostració pública de tan bé com ballaven i fer ver aquella dita castellana: *Quien tuvo, retuvo.*

En Xorrim

L'Ajuntament informa

Resum de l'acta de la sessió plenària extraordinària celebrada el 12 de Maig de 1994

En aquesta sessió sols hi varen assistir 10 regidors, ja que Joan Moncades, del PP, era absent de l'illa.

Pla d'equipaments esportius

Es va aprovar la inclusió en el Pla d'Equipaments Esportius per a 1994 del cobriment de la piscina municipal, el projecte del qual puja 31.778.898 pessetes. (Votació: Sí: 5 PP i 2 PSOE. No: 1 CD. Abst: 2 PSM).

Declaració de zona turística

El tros de la carretera de Palma-Manacor confrontant amb Montuïri i perquè els negocis allà instal·lats o que s'hi emplacin en el futur puguin gaudir de l'exclusió de l'horari normal d'obertura de comerços, s'acordà sol·licitar formalment a la Conselleria d'Indústria i Comerç la declaració de zona turística a per a aquella zona a efectes comercials. (Votació: Sí: 5 PP, 2 PSOE i 1 CB. Abst: 2 PSM).

Projecte de millores en el camp municipal de futbol

Fou el punt que rebé el rebuig total dels partits de l'oposició per considerar, sobretot, que eren unes obres no imprescindibles i perquè s'invertien massa doblers en el camp de futbol. S'acordà edificar-hi unes grades (ja fetes i edificades amb càrrec a l'empresa "Munper"); per tant, sols manca rebre les obres i construir-hi unes oficines, que també serviran per a sala de premsa. (Votació: Sí: 5 PP. No: 2 PSOE, 2 PSM i 1 CD. Havent-hi empat, s'aprovà amb el vot de qualitat del batle).

Avantprojecte d'ampliació del cementeri

Degut a l'increment de la demanda de tombes i esser del tot insuficients les que hi ha, s'acordà encarregar a l'arquitecte municipal la redacció d'un avantprojecte per a l'ampliació del cementeri municipal. (S'acordà per unanimitat).

Ratificació del concert amb INSERSO

A fi que es pugui continuar la distribució en els domicilis particulars del menjar a les persones impedides, s'acordà ratificar per a 1994 el concert amb INSERSO. (Aprovat per unanimitat).

Acumulació de plaça

Havent quedat vacant la plaça de secretari-interventor de l'agrupació municipal Sencelles-Lloret, prèvia sol·licitud s'acordà autoritzar l'acumulació d'aquesta plaça a l'actual secretari de l'Ajuntament de Montuïri, mentrestant romangui sense cobrir la d'aquella agrupació. (També s'acordà per unanimitat).

Eleccions al Parlament Europeu

Acabat l'anterior ple extraordinari es va procedir al sorteig dels components de les meses electorals per a les eleccions al Parlament Europeu, convocades per al 12 d'aquest mes de juny.

Inauguració de la planta depuradora d'aigües residuals d'Algaida - Montuïri



Vista aèria de depuradora inaugurada el passat 17 de maig pel President Cañellas. La inversió supera els 259 milions i pot servir una població de 6.000 habitants

Nou comitè local del PSOE

A les eleccions que es feren entre els militants del PSOE de Montuïri el passat 29 d'abril es va renovar el Comitè Local del partit, el qual va romandre així: Secretari General: Gabriel Miralles Pizà; Secretari d'Organització: Bartomeu Servera Gallard; Secretari de Política Institucional: Gabriel Mayol Roca, i President: Joan Martorell Lladó.

Campionat de Truc

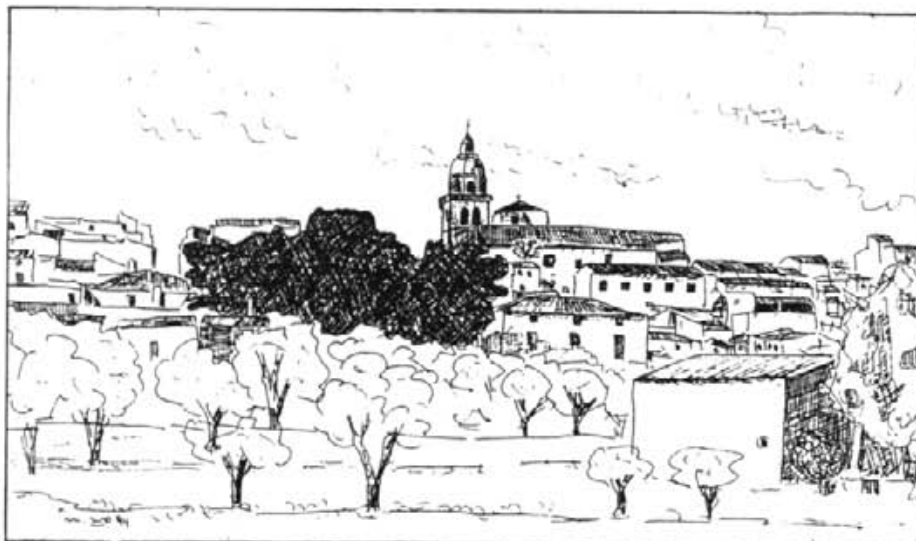
El passat 3 de maig tengué lloc la cloenda del Xè Campionat de Truc de Can Pieres, el qual s'havia allargat per espai d'uns tres mesos. Hi varen participar 32 parelles, d'entre elles tres de dones. Acabat el torneig hi hagué un triple empat per al primer lloc. Una vegada fet el desempat, la classificació fou aquesta: 1^a. Joan Fornés "Mora"-Rafel Ribas "de Son Reus"; 2^a. Andreu Mairata "de n'Inés"-Rafel Cerdà "Rupit"; 3^a. Joan Mayol "d'es Forn"-Guillem Vaquer "de na Prats"

Robatoris

Els primers dies del mes passat els lladres en tornaren "fer de ses seves" a Montuïri. Entraren per robar en el magatzem de Can Pellusco, però al parèixer no se'n pogueren dur res o quasi res. A Can Gabriel Mayol "Bello" sostragueren una polsera d'or i altres objectes de valor. Del taller mecànic de can Xesc "Boivàs" se'n dugueren ràdio-cassettes i altres coses. A la fàbrica de material de construcció de Rafel Manera "Ros", dia 5, se'n portaren 5 màquines de discs de polir, berbiquins, maquinària de fer cantons, i una altra manual de tallar fusta, valorat tot en unes 300.000 pessetes. Dia 11, en el forn de Joan Mayol també robaren una cartera amb 15.000 pessetes, unes esperdenyes i algunes polseres.

Pere Sampol, candidat al Parlament Europeu pel PSM

A Manacor i a Montuïri tengué lloc dia 13 de maig la presentació de Pere Sampol com a candidat al Parlament Europeu amb el número 5 de la coalició CiU-PSM. Hi assistí el número 1, vençut expressament de Barcelona, Carles Gasòliba.



Vista panoràmica de Montuïri (Dibuix de Mateu Rigo)

Nova peixateria

Dia 16 de maig en el carrer de Sa Trona número 12 s'obrí una nova peixateria, la qual està regentada per Francisca Bauzá Rigo, de Can "Neo".

Trobada de Bandes de Música

A Santanyí, dia 15 tengué lloc l'anyal trobada de Bandes de Música, a la qual hi va participar la de Montuïri. A l'esdeveniment s'hi afegiren un bon grapat de familiars i admiradors.

Inauguració de la depuradora

Dins el pla de la depuració d'aigües residuals de l'interior de l'Illa, el passat dia 17 tengué lloc la inauguració de la depuradora d'Algaida-Montuïri instal·lada a Son Mayol. Hi foren presents el President de Govern Balear, el Conseller d'Obres Públiques, el Director General d'ISABAN, el President de la Junta d'Aigües, el Director General d'Obres Públiques i els batles d'Algaida i Montuïri entre d'altres. Les obres estaven pressupostades en 580 milions i amb

una capacitat per poder atendre una població de 16.500 habitants.

Montuïri a "Mallorca Magazin"

En l'edició del setmanari "Mallorca Magazin" del passat 20 de maig, el qual s'edita totalment en llengua alemanya, es va publicar un ample reportatge sobre Montuïri a les pàgines 30 i 31, mitjançant el qual tant els alemanys que viuen a Mallorca com els varis milers que reben aquest setmanari allà, tendran oportunitat de conèixer un poc el nostre poble.

Perles "Orquídea"

A mitjan mes de maig s'iniciaren les obres per aixecar els edificis que en "Es Creuers" té previst començar a construir la fàbrica "Perles Orquídea" de Manacor. El projecte de l'enginyer és el d'acabar-les pel proper mes de novembre a fi que tot d'una s'hi pugui traslladar la factoria que ara és instal·lada a Manacor. Un fet que en el futur suposarà donar feina a molta gent de Montuïri.

(Continua a la pàgina següent)

Patrocina

BANCA MARCH

...SORTEJAM MUNTANYES DE REGALS
I UN COTXE CADA MES!!

* Exemples de T.A.E. Per 100.000 Ptas.: 3,98% - Per 500.000 Ptas.: 4,79%
- Per 1.000.000 Ptas.: 5,90% - Per 5.000.000 Ptas.: 6%. Saldos mínims 100.000 Ptas.



(Ve de la pàgina anterior)

L'empresa "Munper"

Estava previst per a un dels primers dies d'aquest mes de juny l'obertura al públic de la tenda de pells que s'acaba d'edificar quasi davant la benzineria "Ses Mayoles", encara que la inauguració oficial tindrà lloc posteriorment, segon informes dels mateixos propietaris.

La Mancomunitat des Pla, declarada àrea d'acció especial

El Consell de Ministres del passat 6 de maig va acordar declarar, entre altres, la Mancomunitat des Pla, àrea d'acció especial per al període 1994-1997, el qual té com a finalitat la de "corregir els forts dèficits d'infraestructura i d'equipaments que pateixen aquestes regions". Això suposarà la inversió d'un pressupost, el qual se sumarà a les ajudes que també es rebran de la Comunitat Europea.

Assemblea de la Cooperativa

Amb la finalitat de donar compte del moviment de la Cooperativa Agrícola de Montuïri i convocat per la junta rectora, el passat 20 de maig tengué lloc en el magatzem de dita entitat, l'assemblea anual general ordinària de socis.

D'entre els assumptes que es tractaren, el més important i el que més interessava als socis era el resultat econòmic corresponent a l'exercici de l'any 1993, el qual fou molt satisfactori, ja que una vegada deduïdes les despeses dels ingressos, donà un benefici net de 1.807.532 pessetes.

Els socis quedaren molt satisfets dels resultats, felicitaren el gerent Gaspar Mas Miralles per considerar que gràcies a la seva bona gestió s'ha aconseguit aquest important benefici. I a més i per celebrar-ho s'acordà organitzar un dinar de companyonia el proper 5 de juny al bar del camp de futbol.

Estat de comptes de 1993

Ingressos

Vendes, comissions, subvencions i altres, 48.834.492 pessetes

Despeses

Compres, variació existències, personal, estructures i altres, 47.026.960 pessetes
Superàvit.....1.807.532 pessetes.



En es Dau s'hi troben aquests abocadors de paper, de vidre i de foms, però no tota la gent en fa l'ús que pertoca i no col·labora al reciclatge

L'estat dels carrers

Les sèquies que es fan per a la conducció de l'aigua potable van a bon ritme, tant és així que s'espera que les obres conclouin abans de la data prevista. I seria de desitjar que per Sant Bartomeu els carrers ja tornassin estar asfaltats i haver acabat amb tantes incomoditats.

El concurs de Conte Curt

Enguany es tornarà convocar la III edició del premi literari Sant Bartomeu de Conte Curt, les bases del qual seran semblants a les dels anys anteriors. Esperam publicar-les en el pròxim número.

Reedició del llibre "Un poble, un temps"

Encara no se sap quan apareixerà la segona edició del llibre "Un poble, un temps", però sí ja es pot afirmar que l'autor, Joan Miralles, hi està treballant i té previst que surti renovat.

Cossiers veterans

Pel poble es corr la notícia que els vells cossies -d'abans dels que l'any passat acabassin- actualment estan assajant perquè devers Sant Bartomeu volen tornar fer una demostració pública. L'Ajuntament té previst retre'ls un homenatge.

Redacció

ESTIU - 94

Classes d'anglès

Curs intensiu

Joves i adults

Recuperació EGB - BUP - FP

Carrer Major núm. 38 - Montuïri - Telf. 64 60 77

Es Molí d'Es Fraret, Escola Taller de Restauració del Patrimoni Mijjançant teoria i pràctica, deu alumnes aprenen restauració de picapedrer

Una mica més enllà del Col·legi Públic de Montuïri es troba Es Molí d'Es Fraret, un indret on es duu a terme l'Escola Taller de Restauració del Patrimoni. Una tasca encapçalada per FODESMA (Foment de l'Empleo Social de Mallorca), pel Consell Insular i també per l'Ajuntament del nostre poble.

Els que s'encarreguen de la direcció d'aquest projecte, bàsicament són tres: Carles Moranta (el director de l'obra i la persona que molt amablement ens va atendre), Clemente Núñez (el mestre) i Bernat Riutord (el marger). I és aquesta gent la que té com a missió cabdal la formació dels seus alumnes, deu en total, entre joves i al·lotes.

S'iniciava aquesta tasca a començament d'any, concretament l'1 de gener; amb la il·lusió abnegada d'un planter d'obriers, aprenent i gaudint dels seus mestres. Gairebé tot aquest lapse de temps i fins a la darrera d'aquest mes de juny, representa un curs d'iniciació al món picapedrer, de sis mesos de durada. Aleshores, a partir del mes de juliol, aquests aprenents seran contractats fins el primer dia del 1996; és a dir, dos anys, exactes d'activitat restauradora.

Cada dia, de dilluns a divendres i de les 8 del matí fins a les 3 del capvespre duen a terme aquesta ocupació amb constància. Els dimarts i els dijous, emperò, els dediquen, en gran part, a assistir a les classes teòriques d'en Carles Moranta, el qual les explica a l'aula superior del "Joan Mas i Verd", si bé abans s'impartien a la biblioteca.

Constància i bellesa en modelar la pedra, fer estucats, treballar el marès, construir armadures fèrries, pastar... i, per altra banda, escoltar les tècniques, assimilar la teoria, prendre apunts, llegir...

A més a més es van fent controls teòrics de tant en tant, per examinar el personal. Ara com ara duen porten realitzats uns set o vuit tests de repàs, sempre observant les fitxes del curs i prestant atenció tot seguit. Per tant, cal tenir en compte aquesta important vessant docent, avaluant-se una vegada estudiada una matèria. Tampoc cal oblidar la responsabilitat que comporta pels ensenyants haver d'atendre el progrés de l'alumne, a cop d'ull, del seu obrar en la



Es Molí d'Es Fraret, Escola-Taller de Restauració

construcció, fent un capmàs, o sia una valoració global d'un conjunt de coses de diferent valor.

Actualment la feina no es remunera, però sí ho serà a partir del primer de juliol pròxim i fins el 31 de desembre de 1995; és a dir, l'alumne serà contractat durant devuit mesos. Durant aquest primer mig any hauran rebut una beca diària d'unes mil pessetes, com a compensació del transport i estudis.

Com a premi col·lectiu el primer divendres de cada mes organitzen una excursió, aleshores esbarjosa i didàctica, per tal de contemplar els ulls savis de l'arquitectura agrònoma insular; veure finques tradicionals d'anomenada, com Sa Granja d'Esporles, Son Ferreter, Son Moragues, La Trapa, etc. Solen esser els punts d'encontre d'una diada mensual una mica nòmada.

Quan s'acabin de polir les enclotxes i el paredat del singular molí, cada alumne obtindrà un aval del seu aprenentatge, simbolitzat en un diploma. I a partir d'aquí els actuals alumnes tendran diferents sortides professionals, tals com restauració d'edificis i casals antics, millores a finques rústiques, aixecar parets velles... com també sortides en la construcció convencional (coberta de teules, etc.)

En aquests moments, a més de la restauració que tractam -Es Molí d'Es Fra-

ret-, una altra, a les murades d'Alcúdia, completen les iniciatives de FODESMA. Dues tasques importants en l'àrea de la conservació d'un patrimoni tan nostre. Pel que fa referència a l'obra de les murades, és important recalcar que hi ha un mòdul capaç de reunir 20 persones on, actualment, encara hi ha tres places per ocupar; davant la impossibilitat de fer-ho en l'obra del nostre poble. És a dir, si algú hi està interessat convé saber que únicament hi tenen accés aquelles persones majors de 16 anys, amb la condició que no hagin estat contractats enlloc anteriorment; la qual, alhora, compleixen els integrants de l'escola d'Es Molí d'Es Fraret.

El director de l'Escola-Taller d'Es Molí d'Es Fraret considera positiva la restauració d'aquesta arquitectònica peça. "Haurà estat un treball positiu, responsable i feiner on l'alumne haurà entrat dins la dinàmica de l'ofici". Encara per acabar ens comentava: "Costa un poquet, tot d'una, i t'has de saber aplicar. Esperam, de debò, que surtin ben preparats pel dia de demà poder treballar".

Sembla que en conjunt -mestres i alumnes- s'avenen i estan satisfets. Era la impressió que un tenia en el moment d'acomiar-se enmig d'aquell ordre i netedat en les coses, gairebé clàssics.

Joan Barceló Cerdà

Bartomeu Fiol Lladó "Fiol"

Recorda un temps en què per gastar deu cèntims s'ho havien de pensar bé

Quan ha de donar una opinió, la pensa i la pesa bé abans. Es mostra dubtós i indecís en les contestes, desitjant que no se senti ningú al·ludit o ofès. En el diàleg el seu to de veu és baix en extrem, si bé exposa les seves opinions i s'explica amb claredat. A rel de les nostres preguntes ens dona la impressió que hagués pogut instruir-nos molt més en les seves respostes i comentaris.

No és que tenguí una idea negativa de les persones. Precisament al contrari. Els anys li han ensenyat que el respecte i les bones maneres cap als altres és el camí que duu invariablement a l'amistat i solidaritat humanes.

Tampoc és massa afectat en deixar-se veure; cerca sempre la companyia dels vells amics dins el cafè. El seu cercle de comunicació amb els altres és reduït i té molt d'esment en cultivar les velles amistats, com hem dit abans.

A punt de complir els vuitanta-cinc anys, Bartomeu Fiol Lladó, quan parlem del temps passat i present, es limita a exposar fets o situacions sense jutjarlos; els ha aguantat i res més.

Es casà amb Jerònia Bibiloni Gomila, que morí fa 45 anys. Ell va néixer a Montuïri el 15 d'agost de 1909. Té una filla, na Joana, casada. Dos néts i una néta. Sap llegir i escriure.

—Amb qui anàreu a escola, mestre Tomeu?

Ens mira a través de les ulleres de sol —fa molt poc que l'operaren de cataractes i encara està en convalescència— mentre contesta amb veu apagada.

—Amb el mestre Palou, fins a l'edat d'uns dotze o tretze anys. Més tard, quan ja feia feina, vaig anar a escola els vespres amb l'amo en Biel "Moliner".

—Sabem que vàreu ésser mestre de picapedrers. Amb qui aprenguéreu l'ofici?

—Sempre vaig fer feina amb el meu pare, que també era mestre de picapedrers. Li deien mestre Tomeu "Boira". Molts del poble encara l'han conegut. Fins i tot vaig tenir temps de treballar amb mestre Ramon "Solleric", el teu pare.

Féu de mestre de picapedrers fins que es va jubilar

—Féreu el servei militar?

—Vaig ésser "excedent de cupo", però durant el Moviment, concretament l'any 1937, em feren incorporar a files. Un dels llocs on vaig estar destinat —continua dient— fou a Artà i a Palma. Estant a Artà tenia la meua dona, na Jerònia, molt malalta i molts de vespres venia d'Artà a Montuïri amb bicicleta per veure-la. A les set del matí tornava ésser al quarter, perquè fugia sense permís.

Acota el cap un moment mentre nosaltres endevinam les dificultats i contratemps per les que va haver de passar. Alça el cap de sobte.

—Per cert... —ens diu— estant a Artà, també estava amb jo, en el mateix batalló, en Rafel "Nyol", l'home de na Margalida "Muret". Ell i jo demanàrem a una persona de Montuïri que tenia influència si podia passar-nos a un altre poble més a prop del nostre. Ens digué que s'ho miraria i al cap de poc temps va dir-nos que era possible passar un de nosaltres a Campos. Després d'un mes o dos hi passaria l'altre. Quan ens demanà qui hi havia de passar primer, vaig dir: "que hi passi en Rafel, jo hi aniré després".

Mestre Tomeu capeja uns moments abans de continuar.

—Un cert temps després sortejaren els batallons per embarcar cap a la Península. El batalló de Campos va haver de partir i amb ell el meu amic Rafel. Morí allà, al front de guerra. Va ésser un cop molt fort per a mi.

Ens dona la cara mentre defensa els seus ulls darrera les negres ulleres. Deixam passar un breu moment.

—Parlem d'uns anys més enrera. Quan éreu més jove, en què us entretingeu juntament amb els vostres amics?

El que vol ésser una riulla sembla que vol il·luminar la seva cara, com un sol dèbil de gener que vol travessar els núvols.

—Hi havia pocs entreteniments, aleshores. Jugàvem a capseta, a caramboles, fèiem trucs i marilles dins el cafè, els temps de bulla anàvem a fer bulla; els vespres d'hivern anàvem a veure les cases on vetlaven... temps difícils i de pocs doblers.

—Però... en aquells temps ja funcionava el cinema mut: és que no us interessava?

—Sí, i molt! A jo, sobretot; era una de les coses que més m'agradava.

—Podríeu dir-nos alguns noms de les figures de la primera època del cinema mut al nostre poble?

—No me'n record de tots, però sí de qualcun. Meiam...

Està un moment pensant.

—Record —continua— en Karpanta, en Puñales, en Polo, n'Arizona, en Tim Mc. Coy, en Cayena, na Mari Pickford, na Purviance, en Charlot, La Pandilla, en Pamplinas, en Tomasín...

L'hem deixat recitar durant uns moments els noms emblemàtics del primer temps del mut, la majoria dels quals també ha conegut l'entrevistador, i per uns instants ens ha transportat al trull, al renou, a l'alegria desbordant de l'al·loteria, nins i grans, dins les dues sales de cinema de Montuïri. Ens posam, però, altra volta amb els peus en terra.

—Ens heu comentat abans el "temps difícils i de pocs doblers". Per què no us esteneu un poc més damunt el tema?

Pensa un poc i girant-se ens diu:

—Sí. Els anys vint i trenta, quan el noranta-cinc per cent del nostre poble es dedicava al camp, les tretes eren magres. Els qui anaven a jornal guanyaven poc i no tenien la feina assegurada diàriament. Els homes guanyaven quatre pessetes o un duro, les dones, 2'50 ò 3 pessetes. Això sí, un cafè valia dos cèntims (0'05 pts.) i record que també en feien al mateix temps de quatre cèntims (0'10 pts.). El cinema, per als majors, tres peces (0'30 pts.) No hi havia el gastòrum d'avui. Ens conformàvem amb poc. Record que hi havia tres misses el diumenge dematí. La primera a les quatre o

a les cinc; la de les set i la de les vuit, a més de l'ofici. A totes hi havia molta gent, però a la de les set, que deia el rector, estava caramull, perquè aquest la deia més aviat que els altres capellans. Després de les misses, la plaça es posava plena de gent i també els cafès, on canviàvem impressions i gastàvem el manco possible. Es tractava d'anar molt vius a cada casa per passar l'any. A això ho saben tots els de la meua edat i més joves.

-I vos, mestre Tomeu, féreu feina sempre a Montuïri?

-Sí, però es pot dir que vaig tenir la meua feina centrada sempre a Son Company. Hi vaig fer feina durant vint-i-set anys. Mentrestant també tenia obres en marxa dins el poble.

-Heu conegut algun ofici avui ja desaparegut dins el poble, del què ens pugueu donar indicis?

Està un moment pensatiu i de cop se li il·lumina la cara.

-Sí. Mira, al poble hi havia unes quantes persones que entre altra feina es dedicaven a fer fogons. El material que empraven el treien de la terra; era com argilós, molt especial, flux i bo de tallar; amb la particularitat que el foc el feia tornar dur com una roca. Podies anar al domicili de qualsevol d'aquests que el treballaven i sempre hi havia fogons per triar. A més, també del mateix material hi feien peces per construir forns. Avui, qui es recorda d'això?

-Heu viatjat molt fora de l'illa?

Torç un poc el coll, posant cara de circumstàncies.

-No. Solament he anat a la Península una vegada en què vaig visitar Cadis. No he pogut. Ten en compte per començar, que essent jove vaig estar molt delicat de salut i per guanyar alguna cosa em dedicava a fer escola als al·lots, a ca nostra. Anys després d'haver-me casat morí la meua dona i havia de fer el cap molt viu. Més envant i fins que em vaig jubilar, sempre vaig estar molt ocupat amb la meua feina, i en l'actualitat, francament no tenc humor per viatjar.

-Actualment, com passau els temps?

-Mira, arregl uns quants animalets que tenim, surt un poc al cafè o em trobo amb alguns dels amics que encara viuen, i junts comentem el present i rememoram el passat. Com et suposaràs, també



L'amo en Tomeu Fiol féu feina a la possessió de Son Company per espai de vint-i-set anys, però a l'entretant tenia en marxa altres obres dins el poble i molts d'e picapedrers treballaven pel seu compte

mir la televisió.

-I de la televisió, quins espais són del vostre gust?

-Les pel·lícules, els toros i el futbol.

-Llegiu el diari amb freqüència?

-Cada dia, manco ara, fa una temporada, des que m'operaren de cataractes. Esper que prest ho podré tornar fer.

-Què opinau de les notícies dels diaris?

-Senzillament, després d'haver-los llegit un està més pessimista. No hi ha cap notícia esperançadora i molt poques que siguin constructives. Sols males notícies, que ja et solen anunciar generalment en primera plana, com a reclam, en grans titulars.

-Podeu dir-nos, què és el que valoreu més en les persones?

-Apreciï molt la comprensió i el respecte mutu entre les persones i també l'amistat i solidaritat humanes.

Admiram els joves per la seva energia i la confiança i fe que tenen amb ells mateixos. El món és seu. Però escoltam amb respecte les paraules dels nostres avis, els records, les històries plenes de dificultats i penúries de principi de segle, els contratemps difícils de superar, juntament amb l'estretor d'una època on l'escassetat estava a l'ordre del dia. Elements que són la base on es recolza cada un dels seus relats.

Miquel Martorell Arbona

**Restaurant
Cafè Carbone**

(DIMARTS TANCAT)

Refrescs de noces, comunions, baptismes

Ctra. Manacor, km. 28 - Telf. 64 65 04 - 07230 Montuïri

Albert González Crisci, diplomad en Educació Física

Pensa introduir millores en el gimnàs que té muntat i dirigeix en el poble

Sens dubte l'activitat física és necessària a tota edat; no només per mantenir-se en forma, sinó igualment per trobar-se bé, a gust amb tu mateix i també contribuir a millorar l'aspecte físic.

Amb aquests criteris s'ha muntat a Montuïri un gimnàs instal·lat en el carrer d'Es Pujol, en el mateix edifici on hi havia el cafè de Can Tomeu, el qual va ésser inaugurat el passat mes de febrer i és coordinat per Albert González Crisci, Diplomad en Educació Física.

Amb una gran experiència en el món de l'educació física s'ha decidit a muntar un local pel seu compte on s'hi inclou un ample programa d'activitats relacionades amb l'exercici corporal. I el que és més important, el local i el gimnàs estan oberts a tot tipus de propostes. D'aquesta manera i amb grans projectes de futur, n'Albert ha introduït al poble de Montuïri el que fins ara no hi havia hagut mai, almenys de forma permanent.

Ell, que a la vegada és coordinador i director, ens explica una mica com és i com serà el funcionament del nou gimnàs.

—Com et vares iniciar al món de l'educació física i concretament al de la gimnàstica?

—Fa uns 20 anys vaig començar a donar classes d'educació física a col·legis d'Argentina. Llavors, fa uns 6 anys, vaig venir aquí, i un dels primers treballs que vaig fer va ésser el de monitor de natació a la piscina de Lloret. A Lloret hi venia un grup de montuïrers i a proposta de dues mares vaig començar a donar classes de gimnàstica aquí, a Montuïri, ara fa uns cinc anys. Vàrem començar al Local Jove, d'Es Dau; després ens traslladàrem a Ca Ses Monges, llavors a Ses Escoles i finalment m'he animat a posar el meu propi gimnàs.

—Quin tipus de formació has rebut?

—Som diplomad en Educació Física.

—Quines activitats desenvolupau en el gimnàs?

—En aquests moments feim gimnàstica de manteniment per a dones, aeròbic, gimnàstica per a la tercera edat, gimnàstica rítmica per a nins i també judo.



N'Albert té diferents projectes de cara al futur

—Tens pensat introduir cap altra modalitat al programa?

—Sí, de fet, pròximament començarem a donar classes de "Thai Chi".

—En què consisteix el "Thai-Chi"?

—És una gimnàstica de relaxació, d'origen oriental i mil·lenari, la qual es basa en fer moviments lents, postures; es fa per mantenir la forma, però d'una manera diferent a la tradicional. A Mallorca està en procés d'iniciació. A Palma hi ha un centre que promou el "Tahi-Chi"; aquest ens enviarà monitors per a la promoció de l'activitat i ho provarem.

—Quina edat té la gent que ve al gimnàs?

—Ve gent de totes dats; vénen nins i nines de sis anys, fins a gent de 80 anys. L'edat no és cap trava per practicar la gimnàstica. En una paraula: abraça totes les edats.

—Creus que és necessari l'exercici físic per a la salut?

—Sí; crec que és fonamental desenvolupar una activitat que et faci estar bé, que t'ajudi a tenir un bon estat d'ànim.

Cal dir que la gimnàstica no serveix per a posar-se musculós, ni tampoc s'ha d'agafar com un mètode per aprimar-se. No és una activitat únicament corporal, és un tot, tant és així que també va enfocada a la part psíquica o anímica.

—Quin temps s'ha de practicar la gimnàstica per exercir-la d'una forma adequada?

—Normalment, o el que és aconsellable, són tres hores setmanals en qualsevol tipus de gimnàstica. Amb tres hores setmanals es pot mantenir un estat físic d'acord amb el que es pretén aconseguir.

—Quina era la vostra idea abans d'obrir el local?

—La idea que jo tenia —confessa n'Albert— era la d'obrir un local en el que la gent de Montuïri pogués realitzar activitats de tot tipus, sempre relacionades amb la gimnàstica i l'educació física.

—Continuau amb les mateixes intencions?

—Sí, i a més acceptam altres propostes. Animam la gent perquè s'acosti a informar-se. Nosaltres ens esforcem al màxim per posar les instal·lacions més modernes possible, ja sigui en màquines o altres aparells. També hi incluirem una sauna...

—Finalment, quins projectes de futur teniu per al nou gimnàs?

—El gimnàs està projectat per tenir-hi una sauna, una sala de massatges, sala de musculació, vestuaris i dutxes.

Encara n'Albert afegeix:

—Per part meua només em resta donar les gràcies a tots els montuïrers que ens han recolzat sempre per dur a terme aquesta tasca.

La instal·lació d'un gimnàs en el nostre poble és i serà una millora per a molta gent. D'aquesta manera qui vulgui realitzar exercicis físics ja té una nova opció: la d'acudir al gimnàs. I el que és més important, a un gimnàs de Montuïri. Des d'ara, qui vulgui fer gimnàstica o exercicis relacionats amb educació física, ja no haurà d'anar-se'n a poble extern. És una avantatge per a tots nosaltres.

Antoni Mesquida Llinàs

Amb festa i goig fou celebrat el desè aniversari de l'Associació de Persones Majors de Montuïri

La commemoració del desè aniversari de la constitució de l'Associació de Persones Majors a Montuïri fou celebrada amb diversos actes al llarg dels sis dies compresos entre el 30 d'abril i el 5 de maig passats.

El primer dia, al vespre, a la Sala Mariana, una vetlada teatral oferta per l'agrupació "Picadís" amb l'obra "Aquí no paga ningú" s'inaugurava el cicle. El dia següent, 1 de maig, els socis s'uniren a l'esdeveniment de l'equip de futbol per la seva participació a la lligueta d'ascens a 2ª divisió-B. El 2 de maig, una xerrada-col·loqui amb na Margalida Borràs, en el local social, omplí el vespre. Dia 3, la projecció de la pel·lícula "Tomates verdes fritos" va entretenir el vespre. Bartomeu Font Obrador, dia 4, parlà sobre l'Arxiduc Lluís Salvador d'Àustria.

El dijous dia 5 fou el dia de la commemoració per excel·lència. El matí, a les assemblees ordinària i extraordinària foren aprovats els estats de comptes, la memòria de l'any anterior, els pressuposts, els nous estatuts, el reglament interior i l'electoral, entre d'altres. Segui-

dament se celebrà una solemne missa en acció de gràcies i finalment un bon dinar en el restaurant de Binicomprat on s'hi reuniren 300 socis i persones més o manco vinculades a l'Associació. Fou l'acte més concorregut i gojós, ja que tothom, a més de dinar, pogué intercanviar paraules, salutacions i retrobar-se amb amics que no es veuen cada dia.

Allà parlà el President, s'entregà el nomenament de soci honorari al Pare Antoni Martorell i parlaren personalitats vingudes de Ciutat per donar més relleu

a l'acte. Al final hi hagué festa i ball de saló.

Una jornada on no hi mancà una especial recordança als qui ara fa deu anys constituïren la primera junta directiva. Son aquests: Rafel Socias Miralles, Bartomeu Mayol Gomila, Bartomeu Gomila Tous (†), Maria Miralles Arbona, Magdalena Miralles Arbona, Bartomeu Rossinyol Cerdà (†), Joan Ramonell Aloy, Paula Pocoví Andreu, Llorenç Bauzà Miralles, Joan Sampol Cerdà (†) i Francisca Jaume Amengual.

El president de l'Associació féu entrega al Pare Martorell del nomenament de soci honorari (a d'alt).

Vista parcial dels assistents al dinar (a baix).

Entre els convidats no hi mancà Bartomeu Tauler, el qui era rector de Montuïri en els inicis, braç dret dels qui aleshores es movien i persona principal tant en els moments de la cessió de Ca s'Escolà com de l'edifici de Ca Ses Monges (a l'esquerra).



Succinta història dels nostres carrers - XII

Vanrell, des Vent, de l'Amargura i del Calvari

35. Carrer d'en Vanrell

És un dels noms dels carrers més antics. Apareix al segle XVII ja com a carrer del senyor Miquel Vanrell (2-III-1638). Al segle XVIII el trobam com a carrer d'en Vanrell que puja als quatre cantons de la rectoria. Al 1805 el veim com a carrer de can Papalló. En les llistes incompletes del 1824, així com també a totes les altres fins avui, el veim com a carrer d'en Vanrell.

Tal nom li ve de la casa pairal dels Vanrell, avui can Punta, família que provenia de Sineu. El darrer membre d'aquesta família per la línia masculina va ser Francesc Vanrell, que morí el 1771. Aquest es casà amb Catalina Aina Reus. No tingueren fills mascles, i l'hereva, Miquela Vanrell i Reus, es casà amb Miquel Barbarín i Donardell. D'aquesta manera la família Vanrell es refongué amb les dels Barbarín. Un dels fills d'aquest matrimoni va ser un canonge molt famós a Montuïri: Lluís Barbarín i Vanrell (1811-1899).

36. Carrer des Vent

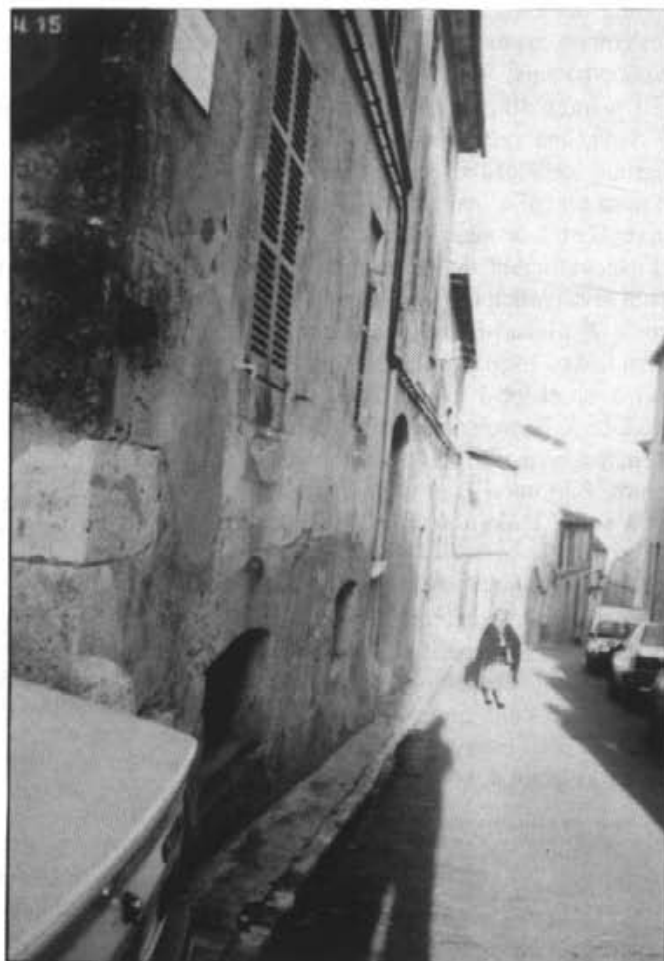
Al segle XVIII el trobam com a carrer dels Vents o, també, com a carreró del Dau. Juntament amb el carrer el Sol i el carrer de sa Lluna formen la tríade dedicada al món de la meteorologia que trobam a Montuïri i també a d'altres pobles. Ara és l'hora de recordar aquella famosa cançó:

*"Mariner tu que pretens
de bon cap i glosador,
no vols fer una cançó?
Llevant, xaloc i migjorn,
llebeig, ponent i mestral,
tramuntana i gregal,
vet aquí es vuit vents del món".*

37. Carrer de l'Amargura

El trobam amb el mateix nom ja en el segle XVIII. És, per tant, un dels noms més antics i, curiosament, ha resistit tots els canvis de nom polítics i de l'esperit popular col·lectiu. Sempre ha triomfat aquesta denominació. El nom de l'Amargura li ve sens dubte del Via Crucis. Ja hem dit que davant Can Poe-

*Un dels carrers
més antics de la
vila és el d'en
Vanrell. Ja apareix
en el segle XVII i
excepte els
primers anys del
segle XIX, en què
prengué un altre
nom, ha continuat
fins avui amb el
mateix.*



to, en aquest carrer, s'hi feia la vuitena estació, la de la tercera caiguda. Encara ara, a la façana d'aquesta casa hi és visible l'empremta d'una creu de fusta que hi hagué. El nom de carrer de l'Amargura, com els altres que estan relacionats amb la processó del Via Crucis, es troba a llocs dispersos: a Sevilla, Zamora, Màlaga, i, a la nostra àrea cultural i lingüística, a Reus, Camarasa, Anglesola, Manacor, etc.

38. Carrer del Calvari

Al segle XVIII el trobam citat com a carrer del molí d'en Goies (1782), perquè hi vivia un tal Gregori Socias "Goies". L'any 1729 trobam ja el nom actual a un expedient d'una causa criminal. Aquesta denominació és la que tornam a trobar després al padró del 1868

fins avui.

Evidentment, aquest nom li ve a causa del Via Crucis. Temps enrera, el Calvari era el crucifix o capella dedicada a la crucifixió, que estava situat damunt un turó sovint prop de la població, on els cristians hi anaven, especialment en temps de Quaresma o Setmana Santa, a fer el Via Crucis o a recordar la Passió. Tal costum va ser introduït pels fanciscans, en benefici dels fidels que no podien desplaçar-se a Terra Santa. Abunden sobretot a la part de València, però a Mallorca n'hi ha qualcun de molt famós, com el Calvari de Pollença. El nom de carrer del Calvari es troba també a localitats com Artesa, Sant Martí de Maldà, a diversos llocs de Portugal (rua do Calvario), etc.

(Continuarà)

Joan Miralles i Monserrat

Gaspar Mesquida Serra "Serra"

Fou el darrer batle de la república. De jovenet havia treballat a França

Feia poc que havia començat l'any 1908 quan a la llar dels esposos que vivien en el carrer des Molinar, Joan Mesquida Ribas i Maria Serra Mas, naixia el 22 de gener el primer nin de la família. Ja havien tengut una nina, na Maria, i ara venia al món el segon, a qui posaren per nom Gaspar Mesquida Serra. L'esposò era conegut a la vila com en "Juan Gaspar", descendent de la família dels "Rabents", i l'esposa, per na "Maria Serra". En aquesta casa encara en nasqueren quatre més: Bernat, Joan, Antoni i Miquel, si bé dels sis en l'actualitat sols en romanen dos de vius: en Joan i en Miquel.

Mentrestant en Gaspar, com la resta dels nins petits d'aleshores, tot d'una que tengué edat el posaren a costura a Ca Ses Monges i després, fins que complí els 12 anys, anà a escola amb el mestre i capellà de Son Palou. A aquesta edat començà a aprendre l'ofici de picapedrer amb el mestre d'obres Antoni Garcias "Seldadet". Es pot dir que sempre féu de peó, perquè quan va tenir 15 anys va partir cap a França a treballar a Valence, una ciutat important del sud-est, capital del departament de Drole, al costat del riu Ródano. Allà començà a fer feina com a mosso en el magatzem de fruites seques i llegums "Au Jardin d'Espagne". A l'entretant aprengué el francès i va obtenir el carnet de xofer. A França, però, hi va estar poc temps, no arribà als cinc anys. Se n'hi anà el 1923 i tornà el 1927, per residir a Montuïri.

Aleshores havia vingut d'Amèrica Joan Pere Cloquell Mateu, "Es Capellà Xigala" (1), el qual necessitava un xofer i va trobar amb en Gaspar "Serra" l'home de confiança i amb el coneixements necessaris per conduir el seu vehicle. Amb ell hi va estar fins que el capellà es va morir, el 14 de juny de 1927. En Gaspar aleshores tenia 19 anys i se n'anà a fer el servici militar, voluntari, a Enginyeria, a Barcelona. En aquesta ciutat també aprofità el temps que pogué per aprendre coses noves, ja que era molt estudiós; els seus pares no li varen haver de dir mai que estudiàs: quan era nin i durant tota la seva vida tengué afecció per les lletres.

Acabat el servici militar i retornat a



Foto del matrimoni d'en Gaspar amb na Francisca, el 29 de juny de 1933

Montuïri, una altra vegada pogué ocupar una plaça de xofer, aquesta vegada amb l'amo en Pep "Collet", qui tenia l'estany al començament del carrer des Pujol, allà on ara és ca ses "Baques".

Uns anys després va conèixer una al·lota amb qui al cap de poc temps va iniciar relacions amoroses: era amb na Francisca Miralles Trobat "Magalla". Festejaren poc temps, ja que en Gaspar es va casar als 25 anys, dia 29 de juny de 1933. Casat, però, no féu de xofer, sinó de picapedrer, aquell ofici que havia après d'al·lot, i per altra part el 14 de gener de 1935 naixia el primer i únic fill del seu matrimoni: en Joan.

Considerant ara l'aspecte polític, hem de dir que pertanyia al partit d'Esquerra Republicana. En aquells anys de la república era batle de Montuïri en Joan Mas i Verd, però aquest i els quatre regidors que normalment assistien a principis de 1936 a les sessions ordinàries de l'Ajuntament, dia 3 d'abril presentaren la renúncia als seus càrrecs, fonamentada en "el estado pasional que se nota y paro obrero, cuya solución la ven tan solo en el nombramiento de otras personas que les sucedan en sus cargos" (2).

A la següent sessió, cinc dies més tard, el batle "Collet" va manifestar que

el Governador havia acordat el cessament de tots els regidors i va nomenar per substituir-los una comissió gestora "a fin de normalizar el funcionamiento de la Corporación".

A la primera reunió d'aquesta gestora, els sis components varen elegir d'entre ells un president perquè exercís a la vegada de batle. Les votacions donaren cinc vots a favor de Gaspar Mesquida Serra i una papereta en blanc. Des d'aleshores exercí les funcions de batle i com a tal actuà fins el 20 de juliol següent, o sia que no arribà als tres mesos i mig.

Durant aquest breu espai de temps, en Gaspar va ordenar i es preocupà que els carrers romanguessin nets, féu retirar els carros i tot el material que s'hi deixava, es va completar el projecte per a una nova plaça, s'habilità un crèdit per tal de minvar l'atur obrer, s'adquirí algun mobiliari per a les escoles públiques i també sol·licità al Ministeri d'Educació que es donàs el nom de "Manuel Bartolomé Cossio" (3) al Grup Escolar, sol·licitud que fou aprovada i el 14 de juny d'aquest 36 es col·locava el rètol amb el nom demanat. També es va sol·licitar al Minis-teri de Justícia "la cessió gratuïta a l'Ajuntament de l'edifici de la rectoria amb el seus annexes per construir-hi la plaça projectada i tan necessitada". Vengué, però, a l'entretant el Moviment i la seva destitució, i d'aquest projecte ja no se n'ha parlat més.

Dia 20 de juliol del 1936 es presentà a la casa de la vila de Montuïri el comandant del "puesto" de la guàrdia civil amb un ofici del governador civil ordenant el cessament de la Comissió Gestora i el nomenament de Pere Arbona Ginard com a nou batle. D'aquesta manera finalitzava el mandat del qui fou el darrer batle de la república i començava el primer de la dictadura.

(Continua a la pàgina següent)

HAN DEIXAT PETJADA

(Ve de la pàgina anterior)

En Gaspar darrerament no havia deixat de fer de picapedrer, però això sí, veient el caire que prenién els esdeveniments i sospitant que els qui estaven en el poder duïen males intencions, poc a poc es llevà d'enmig. S'amagà a fora vila i a una caseta devers Son Ripoll, on sols hi havia estat un dia, el trobaren, el detingueren i posteriorment se l'endugueren cap a Ciutat. "La nit del 9 al 10 de setembre de 1936 l'assassinaren a l'hemicicle del cementeri nou de la Ciutat de Mallorca"(4), quan sols tenia 28 anys. Deixava la seva dona i un fill de 18 mesos(5).

O. Arbona

(1) Cfr. *Bona Pau*, nº 454 de desembre 1990.

(2) Llibre d'actes de l'Ajuntament. Sessió 3-4-1936.

(3) Gran pedagog i figura destacada de la "Institución Libre de Enseñanza"

(4) Cfr. "Diccionari Vermell" de Llorenç Capellà, pàg. 111.

(5) Agraïm a la viuda i al germà Miquel del ressenyat, l'aportació de dades.

Tractaments fitosanitaris en l'agricultura biològica i la seva utilització

En aquest número acabarem de citar els tractaments fitosanitaris d'origen vegetal. I en el pròxim donarem cabuda als d'origen mineral.

D'origen vegetal

Coa de cavall (*equisetum arvense*)

Es fa una bullidura: 24 hores en remull i es bull durant 20 minuts.

Preparació: Coa de cavall fresca: 1 kg. ò

Coa de cavall seca: 150 g.

Aigua: 10 l.

Es dilueix 5 vegades el seu volum. Els tractaments es repeteixen cada tres dies.

Es pot utilitzar per reforçar les plantes i contra els míldius.

Si la mesclam amb l'emprivada d'ortiga i sabó fluix és efectiva contra el poi.

Pelitre

És un preparat comercial que es treu de les flors de diverses espècies de pirethrum i crisantemum. És molt sensible a la llum perquè li fa perdre efecte,

motiu pel qual s'ha d'emprar els horabaixes. No es pot mesclar amb el coure, però sí amb el sofre.

Se li afegeixen 2 kg. de sabó fluix per cada 100 litres d'aigua.

Es pot emprar tant en pols com en líquid i seguint sempre les dosis del fabricant.

Serveix tant com insecticida en el camp, per al poi, mosca blanca, trips, polilles, etc., com per a la conservació de patates, mongetes, ametles, etc.

Rotenona

És també un preparat comercial provinent de les arrels del derris i altres lleguminoses tropicals. Actua per contacte i ingestió. El seu efecte és molt afectat per la llum i per tant és convenient utilitzar-lo l'horabaixa. La seva eficàcia dura uns deu dies.

Preparació: 300 cc. rotenona
2 kg. sabó fluix
100 l. d'aigua

Serveix com a insecticida de camp on és eficaç contra el poi, orugues, trips, coleòpters, psiles, formigues, mosques blanques, mosques de l'oliva, aranyes, etc. i també per conservació. No es recomana per a l'oruga de la col ni pel poi de les faves.

Mèlia, cinamomo (*melia azedarac*)

(Arça en mallorquí)

És un arbre molt freqüent a Mallorca, sobretot a jardins i avingudes.

Es recullen les llavors pel febrer. Quan són madures, es deixen secar. Llavors es capolen i la pols serveix com a insecticida en el camp i per a conservació. En aquest cas s'utilitza al 2% del pes total a conservar.

És efectiu contra el poi, orugues, polilles, trips, mosques, etc.

All i ceba

Es fa una emprivada (15 dies) que tindrà efecte contra els fongs (cendra) i a la vegada reforça les plantes.

Preparació: 500 g. alls i cebes
10 l. d'aigua

Es dilueix 10 vegades.

També es pot emprar contra la mosca del pastanagó. En aquest cas no es dilueix. (Continuarà)

Gaspar Socias Mora

La processó del Corpus d'un temps



En aquell temps quasi tothom participava en la processó del Corpus. Sortien pel carrer moltes imatges, la majoria de les quals eren portades per joves amb la millor mudada que tenien. Damunt el graons encara no hi havia els fassers i a la façana de l'església tampoc hi figurava cap inscripció. Cal fixar-se també amb els vestits dels nins i grans mentre contemplen el pas dels qui participaven a dita processó.

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

En es Puig

No hi ha dubte que es tracta dels alumnes de l'Escola Parroquial que l'any 1946 dirigia el mestre Miquel "Pieres". Era a finals d'octubre amb motiu de la festa de Crist Rei, a l'escalonada d'Es Puig on hi havien tret la Mare de Déu. No els hem conegut a tots però sí Joan "Trepellí", Jaume "Carboner", Miquel "Queló", Joan "Petrero", Joan "Cleveta", Pere "Xorri", Biel "Quelet", Tomeu "Canet", Francesc "Soqueta", Pere "Vermell", Llorenç "Neo", Rafel "Costa", Antoni "Boivàs", Vicenç "Caragol", Jaume "Salat", Bernat de "Sabó", Pere "Pollat", Tomeu de "Sabó", Joan "Serra", Francesc "Mostela", Bernat "Roca", "Sion "Bruixó", Rafel i Mateu de "Ca ets Escolans"... i encara no són tots.



El pla de gestió de Residus Sòlids Urbans

El Consell Insular de Mallorca per mandat del Parlament de les Illes Balears gestiona el Pla Director de Residus Sòlids Urbans elaborat pel Govern Balear i d'acord amb les bases establertes per ambdues institucions, després de passar tots els tràmits legislatius i administratius.

De manera totalment resumida, tant els criteris del Parlament com del Pla Director, es basen en les següents premisses fonamentals:

- 1.- Reducció en origen, mitjançant campanyes de conscienciació ciutadana.
- 2.- Reutilització en origen, mitjançant les mateixes tècniques.
- 3.- Recollida selectiva d'aquells materials que són susceptibles de ser reciclats o que podrien produir contaminació (com el cas de les piles de botó).

4.- Recuperació de l'energia de la resta de materials que no hagin pogut ser tractats en els tres apartats anteriors, amb

deposició dels residus sòlids originats en la combustió i depuració de gasos.
(Informa: Consell Insular de Mallorca)

Hamburgueseria

Pub

Es Dau



Avda. Es Dau

Montuiri

L'anyada no pinta bé

Si plou pel març, plou faves, i si plou l'abril, plou gra. I enguany, en general, ha plogut poc. Als sembrats els ha mancat aigua per créixer, goixar i granar bé. Per tant és d'esperar mala anyada, tant

Els camins de l'Arxiduc



3000 estudiants participaran en el programa educatiu *Els Camins de l'Arxiduc* que la Conselleria de Cultura Educació i Esports del Govern Balear organitza dins els actes dedicats a la figura de l'Arxiduc Lluís Salvador d'Àustria-Toscana en el marc de la *Comissió de l'Any de l'Arxiduc*. El programa té la finalitat de donar a conèixer als escolars, d'entre 12 i 16 anys, els camins i els miradors que aquest aristòcrata va fer construir ara fa més de cent anys.

Amb aquest programa es recuperaran alguns dels itineraris de les sis rutes que va dissenyar l'Arxiduc: De Son Marroig a sa Punta de sa Foradada; de sa Torreta Blanca a sa Caseta des Garriguers; de Son Gual a Son Moragues; de sa Font Cuberta a s'Hospedera; de Can Caló a ca ses Ànimes, i sa volta de Miramar.

Els principals objectius són: introduir l'alumnat en el coneixement de la figura de l'Arxiduc, conèixer el llegat que va deixar a Mallorca com a botànic, etnògraf i geògraf, descobrir camins i miradors que ell va fer construir i donar-lo a conèixer com a impulsor del turisme-viatger.

pel que fa a llegums com a cereals.

De faves –com que les hem de sembrar amb bística i segar amb la falç, i tal eina és petita, però mala de manejar, fa molt de mal d'esquena– se'n sembren poques i la major part de les que es veuen sembrades són per collir tendres. Així mateix, faves de mul, per collir seques, en veuen a qualche tros d'un quartó o mitja quarterada. Ja no és com antany, quan per les possessions en sembraven un bon sementer, a les quals, quan arribava l'hora de segar-les, les donaven a segar a escarada; però no com ara que ja no hi ha escaraders. I recollir-les amb recollidora no va bé, perquè es perden moltes bajoques. En lloc de faves, se sembra favó, que permet, tant per sembrar com per recollir, emprar maquinària.

Com que pel mes de març a penes va ploure, l'anyada de faves i favó es dolenta, n'hi ha poques i xereques. Menys mal que ara hi ha poques bísties i les faves no fan tanta falta com un temps, quan la principal energia que s'emprava per fer les feines el camp eren les faves. Aleshores si a les bísties no els donaven una bona ració de faves –com que havien de fer molta feina– no tenien prou força per llaurar, segar amb la maquinària, batre, rodar a la sínia, tragar... Ara, com que les feines del camp es fan amb maquinària, l'energia que s'empra i més es necessita és el gas-oil.

A les faves les ha mancat aigua pel

març –que és quan més falta les fa– i als blats i ordis, les brusques d'abril, quan "cada gota val per mil". Si a l'hivern hagués plogut molt, aquelles quatre brusques de març i els 22 litres per m² que plogué el mes d'abril, haurien bastat; però com que des del passat mes de novembre ençà a penes ha plogut, els sembrats han tengut mal créixer per manca d'aigua. Endemés, han mancat les pluges que els sembrats més agraeixen, com són les aigües de Sant Marc, que, com és sabut –"vuit dies ençà, vuit enllà, per Sant Marc (25 d'abril) l'aigua no pot mancar"– enguany han mancat.

A conseqüència de la sequera, els sembrats a penes han pogut treure l'espiga, i les que han sortit tenen un mal color, gris-blanquinos, i es veuen clapes d'un color obscur, com a negrenc, de tal manera que pareix que el sembrat s'ha mort abans d'hora. Veient aquests colors tan lletjos és d'esperar que com, a màxim, tendrem mitja anyada, i això a les terres bones, perquè a les primes no hi haurà res.

La mala collita que es presenta podria quedar un poc compensada amb una pujada dels preus, però he preguntat a la Cooperativa a quant han de pagar el gra de la propera collida, ja que, tota vegada que n'hi ha poc, hauria d'anar car. M'han contestat que això dels preus agraris no depèn de la collita, sinó que el designarà la U.E.; i encara no se sap res amb certesa, però se suposa que es pagarà igual que l'any passat.

Com veim, una mala collita no encaixa el gra, empobreix el pagès.

Sion Nicolau

GIWWAS

Carrer del Pujol, 9

Vine a posar-te en forma

Gimnàstica de manteniment

Gimnàstica rítmica

Aerobic

Judo

Ball de saló

Sala de massatges

Pròximament:

Sala de musculació

Sauna

Informació

Tlf. 64 65 39

Les eleccions al Parlament Europeu

Els partits polítics presenten els programes electorals

Aquests primers dies de juny els montuïrers, com tota la resta de l'Estat Espanyol, ens trobam endinsats i esperonejats pel ressò de la campanya electoral al Parlament Europeu. Un òrgan del qual els ciutadans no valoram degudament la importància i transcendència que té de cara al futur; fet que s'hauria de reconsiderar, ja que és evident que de cada dia la solució als nostres grans problemes ve condicionada per les decisions que en tots els camps es prenen des de Brusselles o Luxemburg.

Allà defensaran els problemes d'aquí els polítics que nosaltres elegirem el proper 12 de juny, encara que una situació o problema que es doni a Montuïri, si no és de caràcter general, poc esment se li parerà.

Aquesta vegada i per primera, un montuïrer del PSM, Pere Sampol, s'hi presenta amb el número 5 de la coalició CiU (de Catalunya), UPV (País Valencià) i PSM (Mallorca). El cap de la llista és Carles Gasòliba de CiU. Ells dos, primer a Manacor, en roda de premsa, i després en "Es Cantó", dia 13 de mes passat presentaren les principals motivacions de la seva campanya, com són la de "defensar els interessos i resoldre els problemes dels ciutadans de les Illes Balears davant les institucions de la Unió Europea. És per aquest motiu —deia en Pere Sampol— que hem optat en aquestes eleccions per presentar-nos fent coalició amb Convergència i Unió i Unitat del Poble Valencià. La coalició PSM-CiU —afegia en Pere— neix amb la voluntat d'actuar com a interlocutor entre els diferents sectors del poble mallorquí i les institucions polítiques, econòmiques i socials de la nova Europa. Per la coalició PSM-CiU, la construcció d'Europa s'ha de fomentar en la llibertat dels pobles que la integren, la democràcia, l'honestedat, la justícia social i el compromís amb la defensa del medi ambient. En definitiva, en l'Europa dels ciutadans".

Els altres partits

Les premisses anteriors difereixen un poc dels programes que presenten els altres partits, encara que no substancialment. Uns posaran més esment en al-



Pere Sampol serà el primer montuïrer candidat a parlamentari europeu

Fernando Morán és el que encapçala la

guns punts mentre altres fixaran més l'atenció en altres.

Pel que fa a la resta dels partits que tenen representació al nostre Ajuntament cal dir que l'eivissenc Abel Matutes serà el cap de llista del PP i la primera mallorquina, Francesca Bennassar, el 25^è. Pel que fa al PSOE,

llista i el mallorquí Valentí Valenciano és el 37^è. UM fa coalició amb el PNV, Unió Valenciana, Coalició Gallega i el PAR; on el primer mallorquí, Bartomeu Calafell, és el 6^è.

Finalment cal afegir que del total dels 567 parlamentaris europeus, 64 representaran Espanya; i, per als qui no ho saben, dir que el Parlament Europeu és l'òrgan que entre d'altres té competències pressupostàries, legislatives, judicials, associatives i també de seguiment dels diferents tractats que afecten o depenen de la Comunitat Europea.

Aquests primers dies de juny, segons notícies, es faran a Montuïri altres actes electorals de cara a les eleccions al Parlament Europeu, si bé per l'ambient que es respira dues setmanes abans dels comicis no es veu la gent tan motivada ni s'espera una participació tan massiva com per a les confrontacions de caire nacional, autonòmic o local.

O. Arbona

Era l'any 1948



Per tal de donar més ambient a l'escena, aquestes cinc al·lotes es feren la foto darrera unes carxofes. Les tres de més amunt són na Margalida "Caragola", na Francisca Salvà i na Margalida "Matarina". La més petita, que està dreta, és n'Aina "Mora". I acotada o asseguda, na Coloma "Punta".

10 preguntes a...

Gabriel Miralles Bennassar de l'equip de futbol-7 veterans i capdavanter de l'esport base

Com és ben sabut, enguany l'equip de III divisió del Montuïri ha fet història, motiu pel qual aquest mes volem dur a les pàgines de **Bona Pau** l'equip de futbol-7 veterans. Intencionadament hem triat per fer l'entrevista un montuïrer que ha militat a III divisió i que, a més, va ser un d'aquells nins que als anys 70 fa formar part del primer equip de futbol base de la història recent del CD Montuïri. Aquesta història, avui, a 1994, s'ha estesa a Catalunya, Múrcia i Alacant.

Ens referim al qui és porter i ànima de l'equip de futbol-7 veterans: Gabriel Miralles Bennassar. Té 34 anys i va començar a jugar al futbol base a Montuïri, categoria aleví, primer i segon any d'infantil. I ja al tercer fitxà amb el CIDE juntament amb en Gaspar Mas i Joan Ureña. Després tornà al Montuïri i el darrer any de juvenil fitxà pel Sallista d'Inca, que havia ascendit a categoria nacional. Jugà contra el Barcelona, València, Castelló, equips amb jugadors que després foren de primera divisió. Acabat de juvenil, tornà al Montuïri amb l'equip de primera regional. Després jugà amb el Porreres i el Xilvar a III divisió i finalment retonà al Revolt.

Sempre ha jugat de porter, però quan va començar ho féu d'extrem esquerre, però es va canviar perquè "era magre i tota la vida he fet de porter", digué ell.

-Per què us decidíreu a formar aquest equip de futbol-7?

-Ens reunírem una sèrie de gent que havíem acabat de jugar, teníem ganes de seguir, havíem començat a fer feina i teníem temps per entrenar, i com que trobàrem un "sponsor" -Pinsos Hens- i en Biel Roca és el President.

-Podries fer-nos una anàlisi de la temporada, fins ara?

-Començarem la temporada passada un poc irregular, tirant a bé. A la segona volta ja coneixíem més bé les normes, en entenem millor i acabarem satisfactoriament. Enguany la campanya és molt positiva.

-Quin és el millor partit que heu realitzat?

-Va ésser contra el líder "Can Felip",

Ha militat a III divisió amb el Porreres i Xilvar, i a la lliga nacional juvenil, amb el Sallista d'Inca
"Vaig jugar d'extrem esquerre, però era molt magre i sempre he fet de porter"

L'equip de futbol-7 va començar de forma irregular i enguany va dels primers



Biel Miralles és porter i ànima de l'equip de futbol-7

un equip amb pràcticament el 80% de jugadors que han actuat amb el Mallorca. En el nostre camp els vàrem guanyar per 8-3.

-Com són els equips contraris?

-Hi ha dues categories: primera i segona; i un total de 13 equips. Els més destacats són: Can Felip, Ferry, Joieria Calvo, Pinsos Hens, Universitat, Deportes Orejuela, Pub Sa Feixina, Gesa. El dos darrers baixen a segona i els dos primers fan una espècie de torneig amb els de Menorca i Eivissa.

-Quins jugadors integren la plantilla?

-Porters: Joan Antoni Payeres i Biel Miralles Bennassar; defenses: Joan Verger "Matxo", Benet Campins, Xisco Ramis, Tomeu "Marró", Maties Miralles i Guillem Morlà; davanters: Llorenç "Neo", Tomeu "Xorri", Àngel Prado ("Sa Vedette"), Toni Sampol, Pep Toni Gomila, Biel Roca i Mateu Fiol. El més fort és en Joan Manera.

-Qui són els golejadors?

-Tomeu "Marró", Llorenç "Neo", Toni Sampol, Àngel Prado i el que els ha fet amb més categoria, en Mateu de Sa Matança, en va marcar dos de molt espectaculars.

-Teniu moltes despeses?

-És un torneig que val doblers. En Biel Roca de "Pinsos Hens" és el patrocinador i pràcticament el qui paga equipatges i inscripció. I nosaltres, els jugadors, posam 5.000 pessetes cada un per pagar els àrbitres.

-Creus que seria bo que el Montuïri tengués un equip de III regional?

-Si és un equip que tenguem enllaç de jugadors o que servesqui de trampolí per a l'equip de III divisió, sí que val la pena. Ara, si és un equip que es fa per passar el temps, per gaudir, no.

-Podries contar-nos alguna anècdota?

-Quan era jovenet, jugant amb el CIDE contra l'Olimpic de Manacor, durant tot el partit vaig tenir cinc nins amb un "tiraxines" darrera la porteria: m'empenyaren molt. A un altre partit, jugant amb el Porreres a Eivissa, a Sant Antoni de Portmany, tot el temps vaig tenir una banda de música darrera i no em deixaven concentrar.

-Sabem que vares ésser un dels jugadors del primer equip infantil de Montuïri i que correspon al naixement del futbol-base de l'època actual. Què en recordes d'aquell temps?

-Per a mi varen ésser uns anys molt bons. El que passa és que es va fer mal bé. Uns se n'anaren o fitxaren per altres equips, jo mateix em vaig anar al CIDE i ara, actualment, uns practiquen altres esports i altres estan fitxats al futbol-7 veterans.

J.A. Payeras

10 preguntes a ...

Josep Sampol, entrenador dels cadets de futbol

Conjuntament amb en Llorenç Bauzà, als 75 anys ha preparat aquests jugadors

Josep Sampol Cerdà és possiblement una de les persones dins el territori espanyol que més anys ha dedicat al futbol, ja que va començar a jugar quan sols en tenia 12 ò 13 i ara en té 75 i encara vesteix de curt per entrenar. És molt conegut a dins Montuïri i fora del poble per haver dedicat tants anys a la pràctica esportiva.

—Quan fou que començàreu a jugar al futbol i amb quins equips heu militat?

—El primer equip va esser el Montuïri. Després vaig jugar amb el Recreatiu Mallorca, que estava devers el bar Güell. Llavors vaig fitxar amb l'Antoniana; després el Mallorca em féu propostes i hi vaig fitxar. En aquell temps tenia dos equips: un de titulars i l'altre de reserves, i jo jugava amb els reserves; encara que així mateix un dia vaig jugar contra el València, però em vaig lesionar i no vaig poder seguir. Del Mallorca vaig passar amb el Gimnàstic de Felanitx; d'aquí al Porreres i darrerament vaig tornar al Montuïri on vaig acabar com a jugador.

—I com a "míster", quina ha estat la vostra trajectòria?

—El primer equip que vaig començar a entrenar va esser el Porreres a III divisió; i precisament aquest any el Porreres fou un dels pocs equips que plantàrem cara al Mallorca per ascendir a segona. Amb aquest equip hi vaig estar dues temporades. Després vaig entrenar dos anys l'Espanya de Lluçmajor; i tot seguit dos anys més com a segon entrenador del Mallorca; això era en temps dels germans Bergara i Bolao. Acabat amb el Mallorca, vaig dirigir el Palma, un equip que jugava a III divisió. I després successivament el Murense, La Soledat, el Petra, el Felanitx (amb aquest darrer ascendiríem primer a preferent i després a III divisió). I ara entren els al·lots del Montuïri, i pens ajudar fins que pugui.

—Per quin motiu dirigiu els cadets?

—Com que es necessitava un entrenador amb títol oficial, el president m'ho va demanar, si bé sols puc entrenar-los un pic per setmana per motius familiars. Ara bé, en Llorenç "Neo" m'és una gran ajuda, perquè ell va esser un bon jugador i també el veig com un gran entrenador.



"Mentre vulguin els meus serveis estic disposat a dirigir algun equip"

—Com s'explica que a la vostra edat us trobeu tan bé i encara tengueu ganes d'entrenar?

—Crec que és perquè sempre he fet esport i em pos a l'altura dels joves. Ganes sempre n'he tengudes, ja que és el meu hobby, i sempre que em vulguin estaré disposat.

—Podríeu fer una breu anàlisi de la temporada dels cadets?

—Aquesta ha estat una temporada un poc irregular, si bé crec que ha estat perquè els jugadors s'han despistat un poc, tal vegada per mor dels canvis de místers o per les baixes que hem tengut.

—Ens ha sorprès el fet de la pobra classificació al final de la temporada, més tenint en compte que hi ha bons jugadors, la major part dels quals són del darrer any.

—Per això mateix que t'acab de contar: les baixes que hem tengut, els canvis d'entrenadors i alguns jugadors que entrenen a l'equip.

—Quin ha estat el millor partit que heu fet enguany?

—Fou un dels darrers que férem dins el nostre camp, contra l'Atlètic del Rafal: els guanyàrem per 4 - 1.

—Quina opinió us ha merescut la marxa de l'equip de III divisió?

—Enguany han fet una campanya fantàstica per a un poble de dos mil i pico d'habitants. Han trobat una sèrie d'al·lots que han vengut de fora poble, no han robat els doblers, han estimat els colors del Montuïri, s'han portat molt bé, l'equip ha lluitat molt... i com a premi ha pogut disputar la lligueta d'ascens a II divisió-B i, encara que si bé no interessava ascendir, això és un bon premi.

—Com enfocaríeu el futbol a Montuïri?

—El president, en Joan Ramonell, fou un bon jugador, també va entrenar i sap de què va. Sabent veure les falles que hi ha, ha sabut agafar dos tècnics com en Miquel Magaña i en Cobo i així s'ha aconseguit un equip bo i ben compenetrat.

—Alguna anècdota com entrenador?

—Un dia, record, que jugàvem a un poble veïnà i anàvem guanyat el partit. En un moment donat la pilota va sortir del camp a causa d'un xut fort. Un espectador agafà el baló i se l'en va dur cap al poble i no poguérem jugar més.

J. A. Payeres

Atletisme

Victòries dels Barceló

(pare i fill)

A la clàssica Valldemosa-Palma celebrada el passat 24 d'abril, Joan Barceló (pare) va tornar obtenir la victòria a la categoria de majors de 50 anys, avançant amb més d'un minut el segon.

Per altra part, el seu fill Esteve a la mateixa prova també guanyà a la seva categoria (Júnior Masculí). Féu els 18 kms. en 62 minuts.

A la XV Semi-Marató de la fira de Campos, dia 7 de maig (veterans, aquesta vegada a partir de 41 anys), Joan Barceló la guanyà per cinquena vegada, motiu pel qual l'organització li entregà un trofeu especial per aquest palmarès.

Tres equips de l'Escola, campions de Mallorca d'handbol de promoció

Play-off a II-B: Honrosa actuació. El Montuïri ha guanyat un partit

Mini-bàsquet, infantils i alevins de futbol ja han acabat la competició

RESULTATS DELS PARTITS
JUGATS EL PASSAT MES DE MAIG

Mini-bàsquet

Sagrat Cor, 33 - Montuïri, 26
Montuïri, 38 - Santanyí, 20
Hispania, 60 - Montuïri, 20 (final campionat)

Futbol/7 benjamí Copa President

Montuïri, 4 - Porreres, 0 (final I volta)
Montuïri, 3 - Olímpic, 1
Petra, 2 - Montuïri, 2
Badia, 1 - Montuïri, 0

Futbol/7 veterans

Hens/Friusa, 8 - Universitat, 3
Cerveseria Rafal, 4 - Hens/Friusa, 1
Hens/Friusa, 2 - Can Barato, 4

Futbol-sala sénior

Anònim Pub, 2 - Verge de Lluc, 19
Continente, 8 - Anònim Pub, 2
Anònim Pub, 2 - Bar Av. de Muro, 4
Bodega Bennassar, 17 - Anònim Pub, 3

Futbol aleví

Cardassar, 3 - Montuïri, 3
Montuïri, 4 - Felanitx, 3
Algaida, 5 - Montuïri, 3
Montuïri, 2 - Vilafranca, 0
Montuïri, 6 - Avance Artà, 3
Porreres, 2 - Montuïri, 4 (final play-off)



Els components de l'equip de III sortiren el camp flanquejats pels jugadors dels equips de futbol base

Futbol infantil

Espanya, 3 - Montuïri, 0 (fi del campionat)

Futbol juvenil

Fase ascens a Divisió d'Honor

Montuïri, 2 - Portmany, 3
Platges de Calvià, 3 - Montuïri, 0
Montuïri, 3 - Parròq. Ramon Llull, 4
Portmany, 0 - Montuïri, 1

FASE ASCENS A II-B

Europa, 3 - Montuïri, 1

Primera vegada en la història del club que el Montuïri s'enfrontava en un partit oficial a un equip de la Península. Es va avançar en el marcador el conjunt de Miquel Magaña gràcies a un penal comès als tres minuts a Toni Cantos que ell mateix s'encarregà de transformar en gol. A la mitja hora de joc, va empatar l'equip català. Amb el resultat d'1-1 es va arribar al descans. La segona meitat es va iniciar amb un fort domini de l'Europa qui va aconseguir el 2-1 i poc temps després se li va expulsar un jugador. Quan mancaven deu minuts per a la fi de l'encontre, els locals varen sofrir la segona expulsió. El Montuïri va a l'atac i té dues claríssimes oportunitats per igualar el marcador. Quan es complia el temps reglamentari i en ple domini montuïrer, l'excel·lent davanter Xiscu va establir el 3-1.

Montuïri, 2 - Pinós, 1

El Montuïri es conformava en guanyar alguns punts en aquesta lligueta i en el primer partit en "Es Revolt" va aconseguir la primera victòria en "Es Revolt" davant del campió de la III divisió valenciana. Fou una confrontació força emocionant i disputada. La primera part



Els juvenils acabaven de rebre l'acolliment de l'afició per la bona temporada assolida



Els tres equips de l'Escola d'handbol de promoció aconseguiren proclamar-se campions de Mallorca. A d'alt veim l'equip aleví femení i a la dreta, també gojosos i amb la copa assolida, el d'aleví masculí



va acabar en empat a zero. A la continuació, Jaume d'un magnífic tret va inaugurar el marcador. Empaten els alacantins, però, pocs temps després, Gaspar marca el 2-1. Quan mancaven tres minuts per al temps reglamentari, Garcia Mallo va parar un penal.

Pinós, 2 - Montuïri, 1

Tot i que el primer període va finalitzar en mínim avantatge local, el resultat no va ser just posat que el Montuïri havia controlat molt bé la situació i la més clara ocasió de gol l'havia tengut Cantos qui va estavellar un xut a la creuta. Els primera vint minuts posteriors al descans foren d'intens domini alacantí i va fer que la defensa montuïrera actués amb molta seguretat i encert. En aquest temps, el Pinós va marcar el 2-0. A la mitja hora, Cantos després d'un contraatac elaborat per Sampol estableix el 2-1.

Montuïri, 0 - Europa, 2

La defensa de l'equip català va resultar inexpugnable. No bastaren les ganes del Montuïri per superar un equip que va resultar superior. Hi va haver molt poques ocasions de gol, però les va saber aprofitar l'Europa que jugava al contraatac. Desastrosa actuació del col·legiat valencià Fillol González qui va pitar en contra del Montuïri, va indignar el públic i no va voler saber res d'una agressió de José Manuel a Cantos. Gómez i Xiscu marcaren un gol a cada part. Fou una llàstima perquè en aquesta ocasió el públic constantment va animar l'equip local..

ÈXIT DEL HANDBOL ESCOLAR

Tres equips del col·legi públic Joan Mas i Verd s'han proclamat campions de Mallorca d'handbol, a les quatre diferents finals de promoció celebrades a Esporles i Muro. El conjunts guanyadors han estat els alevins masculí i femení i l'infantil masculí. Les nines de setè i vuitè han estat subcampiones.

El dimecres 25 de maig, en el nou poliesportiu municipal de Muro, varen disputar-se les finals d'handbol escolar infantil a les categories masculina i femenina. Els al·lots que entrena el professor d'Educació Física, Guillem Fiol, derrotaren els dos representants de Sant Llorenç per 15-3 i 12-5. Les nines -que també guanyaren els dos equips del col·legi Mestre Guillem Galmés de Sant Llorenç- quedaren segones atès que havien perdut amb la selecció de Muro per tres gols de diferència.

El dia 4 de maig, a les instal·lacions esportives d'Esporles s'havien jugat les finals de les categories alevines masculina i femenina. Tant en una com en altra, hi havien accedit a aquestes jornades els escolars de Montuïri, Muro, Sant Llorenç i Esporles. El col·legi de Montuïri va vèncer en tots els partits d'ambdues categories, per la qual cosa es va proclamar campió de Mallorca aleví masculí i femení. El resultat d'aleví masculí foren Esporles 0 - Montuïri, 9; Muro, 4 - Montuïri, 6 i Montuïri, 9 - Sant Llorenç, 6. En aleví femení, Montuïri, 5 - Esporles, 0; Montuïri, 4 - Sant Llorenç, 1 i Montuïri, 8 - Muro, 0.

ELS PARTITS D'AQUEST MES DE JUNY

Ascens a II-B

Montuïri - Roldán
Roldán - Montuïri (final)

Juvenils: Ascens a divisió d'honor

Montuïri - Platges Calvià
P.Ramon Llull - Montuïri (final)

Futbol-7 sènior

Anònim Pub Montuïri - Rt. Son Caliu
Anònim Pub Montuïri - Son Rigo
Verge de Lluc - Anònim Pub Montuïri
Anònim Pub Montuïri - Continente

Futbol-7 benjamí

Montuïri - At. Manacor
Porreres - Montuïri (final Copa Pres)

Futbol-7 veterans

J.Ferry-/Calvo - Hens/Friusa
Hens/Friusa - Cafetín (fi campionat).

Biel Gomila

"Sa Nostra d'Or"



ARA COMENÇA LO MILLOR



"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

Classificacions finals

Campionat de lliga 1993-94

III Divisió

	J	G.	E.	P.	F.	C.	PTOS.
1. Mallorca B.....	38	25	7	6	99	34	57 +19
2. Atc. Balears.....	38	23	9	6	80	30	55 +17
3. Montuiri.....	38	24	5	9	62	49	53 +15
4. Badia CM.....	38	16	11	11	51	42	43 + 5
5. Playas Calvià.....	38	17	7	14	66	48	41 + 3
6. Sp. Mahonés.....	38	15	10	13	51	33	40 + 2
7. Sóller.....	38	17	6	15	57	48	40 + 2
8. Constància.....	38	15	8	15	66	62	38
9. Poblense.....	38	14	10	14	50	50	38
10. Arenal.....	38	13	11	14	39	46	37 - 1
11. Cardassar.....	38	14	9	15	38	44	37 - 1
12. Pollensa.....	38	12	12	14	44	49	36 - 2
13. Ferriolense.....	38	13	19	15	42	47	36 - 2
14. At. Ciutadela.....	38	15	5	18	44	58	35 - 3
15. Alayor.....	38	11	12	15	40	57	34 - 4
16. Ibiza.....	38	11	11	16	37	48	33 - 5
17. Ferrerías.....	38	11	11	16	39	51	33 - 5
18. Esporles.....	38	9	8	21	48	82	26 -12
19. Calvià.....	38	8	8	22	32	69	24 -14
20. Rtv. La Victor.....	38	8	8	22	26	64	24 -14

Juvenils

1. MANACOR.....	30	22	5	3	75	23	71 +19
2. P. de Calvià.....	30	20	6	4	89	32	66 +16
3. P. R. Lull.....	30	20	4	6	99	46	64 +14
4. Poblense.....	30	18	5	7	61	46	59 +10
5. Montuiri.....	30	18	3	9	71	48	57 +9
6. Rivo. Victoria.....	30	16	6	8	71	38	54 +8
7. Patronato A.....	30	16	5	9	53	42	53 +7
8. Juv. Sallista.....	30	13	4	13	53	54	43
9. Arenal.....	30	11	5	14	45	52	38 -3
10. Cide B.....	30	11	4	15	61	68	37 -4
11. Colerense.....	30	9	8	13	40	54	35 -4
12. Independ.....	30	9	4	17	50	72	31 -8
13. Campos.....	30	7	9	14	61	67	30 -7
14. Cala Millor.....	30	3	7	20	45	90	16 -16
15. Cardassar.....	30	3	5	22	32	90	14 -19
16. Pollença.....	30	2	4	24	33	116	10 -22

Cadets

1. POBLENSE.....	30	24	2	4	84	31	74 +23
2. Pollença.....	30	20	4	6	80	38	64 +13
3. J. Sallista.....	30	20	3	7	60	23	63 +10
4. Avance.....	30	20	2	8	90	44	62 +12
5. Manacor.....	30	19	3	8	99	33	60 +11
6. Cala Millor.....	30	16	3	11	57	48	51 +7
7. Patronato.....	30	14	6	10	76	39	48 +6
8. B.R. Lull.....	30	13	3	14	55	50	42 +1
9. Murense.....	30	11	7	12	57	46	40 -1
10. Campos.....	30	11	4	15	44	73	37 -3
11. Cardassar.....	30	10	5	15	51	61	35 -5
12. At. Rafael.....	30	9	4	17	46	56	31 -13
13. Sóller.....	30	8	6	16	63	76	30 -11
14. Alcudia.....	30	7	5	18	45	58	26 -11
15. Montuiri.....	30	6	6	18	60	109	24 -8
16. Porreres.....	30	0	1	29	22	184	1 -31

Infantils

1. P. CRISTO.....	22	16	4	2	102	25	52 +14
2. Can Picafort.....	22	16	3	3	75	19	51 +13
3. Felanitx.....	22	16	1	5	99	37	49 +14
4. Montuiri.....	22	13	6	3	84	36	45 +8
5. España.....	22	14	2	6	93	36	44 +4
6. Manacor.....	22	10	4	8	51	31	34 +1
7. Santanyi.....	22	10	2	10	49	66	32 -4
8. Porreres.....	21	5	2	14	44	86	17 -4
9. Algaida.....	22	4	3	15	37	91	15 -11
10. S'Horta.....	22	3	6	13	38	106	15 -12
11. Barracar.....	22	3	3	16	23	98	12 -7
12. La Salle M.....	23	3	2	18	47	117	11 -16

La celebració dels èxits esportius



Jugadors, tècnics i delegats reberen dia 1 de maig diplomes commemoratius de l'extraordinària classificació assolida

Clausura de la temporada del Club Columbòfil Joan A. Miralles, campió del Club

El passat 6 de maig es va celebrar la cloenda de la temporada 94 del Club Columbòfil amb un sopar i entrega de premis en el restaurant *Es Cruce* de Vilafranca. Dins un ambient esplèndid, un parell de socis què havien fet una corona de llorer, la passaren pel coll d'en Joan A. Miralles una vegada haver-li fet entrega del trofeu que el distingia com a campió del Club de Montuiri de la temporada 1994.

El Club Llevant, on pertany el Club de Montuiri, va aprofitar l'avinentesa

per fer entrega també dels trofeus als guanyadors de les distintes curses i de la classificació general. El campió del grup fou Jaume Rosselló, de Son Servera, i el subcampió, Antoni Riera, de Portocristo. Cal dir, però, que Joan A. Miralles va quedar el 15è de la general i que en dues ocasions dos socis de Montuiri guanyaren dues amallades, les dues des d'Alacant. Un fet important si pensam que a cada cursa hi havia més de 1.500 coloms que concursaven.



Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Tejedores, 34 (Pasaje)

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11

Pol. Son Castelló

07009 Palma de Mallorca

Temps passat

25 anys enrera

Juny de 1969

"Villama Artesania"

A s'Hostal s'havia instal·lat el local comercial "Villama Artesania", consistent en una fàbrica de vidre, una botiga d'exposició i un bar. Dia 1 de juny de 1969 fou beneït. En aquest acte el forn fou encès pel batle Gaspar Oliver; i Gabriel Gomila féu una exposició sobre la història del vidre a través dels pobles de l'antiguitat.

50 anys enrera

Juny de 1944

Subvenció a la Banda

Aquest mes de juny de 1944 l'Ajuntament va abonar 1.000 pessetes a Pere Sampol Cerdà, director de la Banda de Música, "pels serveis realitzats per l'esmentada banda durant aquest any".

100 anys enrera

Juny de 1894

L'escala del molí de Can Vermell

Degut que el peu de l'escala de la casa del molí de Can Vermell descansava dins el carrer, la qual s'havia construïda feia més de 50 anys, l'Ajuntament va acordar a la sessió de 15 d'abril de 1894 —malgrat el propietari Joan Socias Miralles exposàs que formava part de la casa— que es llevàs d'allà, "per esser impediment a la via pública i a la vegada perillós". I a la sessió de dia 3 de juny del 1894 —davant la protesta del propietari— l'Ajuntament es va tornar pronunciar igualment. I també dia 31 de juliol següent li donaren sis dies de plaç.

Incidència de l'atur a Montuïri

L'atur a augmentat a Montuïri en relació a l'any passat, ja que la mitja mensual del primer trimestre de 1993 fou de 68 persones i en canvi en el mateix període d'anguany ha estat de 79 persones, o sia que són 11 més els qui estan en atur. Una xifra gens encoratjadora si tenim present que la població activa del nostre poble és ara de 775 persones. Això suposa que més del 10% no tenen feina.

Demografia

Maig de 1994

Naixements

Dia 24.- Antoni Bergas Forteza, fill de Pere i Antònia.

Defuncions

Dia 6.- Margalida Miralles Miralles, "Mostela", viuda de 91 anys.

Dia 16.- Isabel Pocoví Andreu "Pipa", viuda de 82 anys.

Dia 28.- Miquel Ribas Martorell, de Son Reus, casat de 82 anys.

Cuinar en casa

Coca farcida

Ingredients

Per fer la pasta esclafada

250 gms. de farina fluixa
150 gms. de "margarina" sense fondre
1 ou.

Per al farciment

300 gms. de formatge tendre o brosat
100 gms. de farina (de pa o fluixa)
100 gms. de sucre
1/2 tassó d'aigua
100 cls. de llet
100 gms. de "matequilla".

Elaboració

Es fa la pasta, es deixa reposar de 2 a 3 hores. Amb aquesta pasta es follarà un motle amb voreres i es cou. Mentrestant es passa tot el farciment pel "multibat" i quan sigui el moment i una vegada dins el motle, es cou uns 20 minuts al forn.

Jaona Arbona Ventura "Serral"

Pluviòmetre

Maig de 1994

Pluja caiguda a Montuïri durant el mes passat:

Dia 9.....6 litres per metre quadrat.

Gloses

A Can Pieres

Es cafè de Can Pieres trob que molt ha canviat; en Toni s'aixeca tard perquè du altres quimeres; convida ses estrangeres i a mi mai m'ha convidat.

Ni un dobler

N'hi ha molts que se passen de cap a cap de carrer; no duen ni un dobler, com jo, i sempre brevegen; tot lo dia glopegen i es pagar no le ve bé.

Al batle de Porreres

Si s'alcalde de Porreres fos de plena autoritat, més bé s'hauria cuidat d'arreglar ses carreteres; que ses varies darreres molts ho tendran recordat.

Miquel Massant "Parrí"



MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

BIGUES - BLOCS - RAJOLES - AÏLLAMENTS
TRANSPORT PROPI - PINTURES - XEMENEIES
DISSABTES MATÍ OBERT

Crta. Montuïri - Porreres, Km. 1 - Tlf. 64 66 95

MONTUÏRI

Festa del Corpus

enguany se celebrarà la festa del Corpus el primer diumenge de juny, o sia dia 5. La processó pels carrers de costum serà després de la missa que s'oficiarà a les 18'30 hores. Es demana, per altra part, que la gent que pugui aportar flors i cossiols a l'església a fi de donar més solemnitat i realç a la jornada.

Cloenda del curs

Dimarts dia 7 de juny a les 21'30 hores tndrem a Montission de Porreres una celebració eucarística per a responsables i catequistes del nostre arxiprestat com a cloenda de totes les activitats realitzades al llarg del curs.

Unció de malalts

Dissabte dia 18 de juny tindrà lloc la unció per a les persones de 75 anys endavant i per a totes aquelles que creuen que ho necessiten, sigui per una malaltia



Les pintures al fresc al costat de la cúpula, donen a la capella del Rosser un aire majestuós

o altra circumstància més o manco greu. Les persones que no puguin acudir a la celebració la podran rebre al seu domicili,

previ avís.

La trobada la tndrem a les 20'30 hores a l'església per fer una explicació del Sagrament i a les 21 hores començarem la missa.

Primeres comunions diferents

Amb aquest títol el diari "Ultima Hora" del dia 7 de maig passat publicava l'èxit obtingut per haver fer a la parròquia de Sant Joan les primeres comunions un dia feiner dins el final de curs de la catequesi infantil. En la celebració hi participaren activament tots els nins i nines de la catequesi i vèiem com els seus amics que encara no havien rebut el Cos de Crist ho feien per primera vegada acompanyats dels seus pares i alguns parents.

La missa tengué un to festiu, molt participat i viscut pels infants. Tothom va sortir content d'aquesta celebració. No hi havia nervis perquè ningú estava pendent del vestit nou ni de si hi havia por de ruar-lo, perquè anaven vestits com habitualment hi van cada dia. Tampoc estigueren pendents del flash dels fotògrafs. I naturalment de cap convidat o curios.

En acabar la celebració acudiren a ca ses monges per fer un poc de refresc i una bona festa infantil amb nombrosos jocs. Va ésser l'experiència d'un final de catequesi i unes primeres comunions que no s'oblidarà mai. Després els pares decidiren quin dia farien la festa amb els seus convidats.

Com podem veure aquesta és una manera de fer camí cap a l'esdeveniment més important a l'hora de rebre per primera vegada el Cos de Crist i deixar en segon lloc tot quant es prefigura com a fet de més relleu: la festa i els convidats.

Vista aquesta interessant experiència de la parròquia germana de Sant Joan, mirarem de fer la mateixa a la nostra parròquia de Montuiri el proper curs.

Onofre Torres

Mallorca missionera

La col·lecta especial celebrada dia 8 de maig a la nostra parròquia amb motiu del dia de Mallorca Missionera va recollir 55.435 pessetes, les quals foren entregades a les Delegació de Missions per contribuir a la tasca que duen a terme els nostres missioners.

Baptismes

Aquest mes hi haurà celebració comunitària de baptismes. Tindrà lloc el diumenge dia 19 de juny a les 18 hores a l'església parroquial.

Col·laboració econòmica

De bell nou creim convenient fer present als qui aquests dies de juny fan la declaració de renda i se senten catòlics, la importància que té el marcar una "X" en el requadre corresponent. D'aquesta manera es col·labora al sosteniment econòmic de l'Església Catòlica. Un requisit que no suposa cap augment en el propi impost i cas de no fer-ho així l'Estat ho assignarà a altres fins.